د حضرت يشوَع کِتاب

د خُدائ پاک حضرت يشوَع له د کنعان د فتح کولو حُکم ورکول

١ (١) د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ د مرګ نه پس مالِک خُدائ د موسیٰ مددګار د نون زوئ يشوَع سره کلام وکړو.
(٢) هغهٔ وفرمائيل، ”زما خِدمت کوونکے موسیٰ مړ دے نو اوس تهٔ او د اُردن د سيند نه پورې غاړه هغه
زمکې ته واوړئ چې زهٔ به يې تاسو له درکوم. (٣) چې زهٔ به هر هغه ځائ تاسو له درکوم چې چرته تاسو قدم ږدئ هم هغه شان
لکه څنګه چې ما د موسیٰ سره وعده کړې وه. (٤) ستاسو علاقه به په جنوب کښې د بيابان نه واخله په شمال کښې د لبنان
غرونو پورې، نمرخاتهٔ طرف د فرات د لوئ سيند نه واخله، نمرپرېواتهٔ طرف ته د مديترانی د سمندر پورې خوره وی چې په دې
کښې به د حِتيانو ټول مُلک شامل وی. (٥) يشوَع چې تر کومې پورې تهٔ ژوندے يې هيڅ څوک به تا له شکست نهٔ شی درکولے.
زهٔ به ستا هغه شان مل يم لکه څنګه چې د موسیٰ مل وم. زهٔ به کله هم تاسو سره بې‌وفائی ونهٔ کړم او نهٔ به مو يواځې پرېږدم.
(٦) تکړه او زړَور اوسه ځکه کله چې دوئ هغه زمکه قبضه کوی نو تهٔ به د هغوئ مشر يې، هغه زمکه چې ما د دوئ پلار نيکهٔ
سره د هغې لوظ کړے وو. (٧) تکړه او زړَور اوسه او په هغه ټول شريعت باندې عمل کوه چې زما خِدمت کوونکی موسیٰ تا له
درکړے دے. د هغې نه يو خوا بل خوا مهٔ اوړه او بيا چې هر چرته هم تهٔ ځې نو کامياب به يې. (٨) ستاسو په خولهٔ دې د
شريعت دا کِتاب خبرې هميشه وی. شپه او ورځ په دې غور کوئ. او چې په دې کښې څهٔ ليکلی دی نو په هغې ښهٔ عمل کوئ.
نو تاسو به کامياب يئ. (٩) دا ياد ساته چې ما تا ته حُکم کړے وو چې تکړه او زړَور اوسه. يرېږه مه او چې بې‌حوصلې نهٔ شې،
ځکه چې تهٔ هر چرته هم ځې نو زهٔ مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک به ستا مل يم.“

د حضرت يشوَع بنی اِسرائيلو له حُکمونه ورکول

(١٠) بيا يشوَع مشرانو له حُکم ورکړو چې، (١١) ”په کېمپ کښې وګرځئ او خلقو ته ووايئ چې، څهٔ خوراک تيار کړئ ځکه چې
درې ورځې پس به تاسو د اُردن سيند نه واوړئ او هغه مُلک به قبضه کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له
درکوی.“ (١٢) يشوَع د روبين، جاد او د منسی نيمې قبيلې ته وفرمائيل، (١٣) ”هغه څهٔ مهٔ هېروئ چې د مالِک خُدائ خِدمت
کوونکی موسیٰ تاسو ته فرمائيلی ؤو چې، ”مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو له د آرام ځائ درکړی او هغه به تاسو له دا
زمکه درکړی.“ (١٤) ستاسو ښځې، ماشومان او څاروی به په هغه زمکه باندې پاتې شی چې موسیٰ د اُردن سيند بلې غاړې ته
تاسو له درکړې ده. خو ستاسو تکړه لښکر به سره د وسلې د بنی اِسرائيلو ورونړو د مدد دپاره مخکښې روان وی، (١٥) تر دې
چې مالِک خُدائ هغوئ او تاسو له هم آرام درکړی او چې هغوئ هغه زمکه ونيسی چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هغوئ
له ورکړې ده. نو بيا به تاسو خپل هغه مُلک ته راشئ او قبضه به يې کړئ چې د اُردن سيند نه اخوا نمرخاتهٔ طرف ته دے، کوم
چې د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ تاسو له درکړے دے.“ (١٦) هغوئ يشوَع ته ووئيل، ”مونږ به هغه هر څهٔ کوُو چې تهٔ
يې مونږ ته حُکم کوې او هر چرته مو چې لېږې نو مونږ به ځُو. (١٧) مونږ به ستا په خبره عمل کوُو لکه څنګه مو چې هميشه د
موسیٰ خبره منلې ده. او مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک دې ستا هغه شان مل وی لکه څنګه چې هغه د موسیٰ مل وو. (١٨) او
څوک هم چې ستا د حُکمونو نه بغاوت کوی او ستا په خبرو باندې عمل نهٔ کوی نو مړ به کړے شی. نو بس تهٔ تکړه او زړَور
اوسه.“

د حضرت يشوَع يريحو ته جاسوسان لېږل

٢ (١) بيا يشوَع د شطيم کېمپ نه دوه جاسوسان په پټه ولېږل او دوئ ته يې حُکم ورکړو چې، ”لاړ شئ او د کنعان په حقله
معلومات حاصل کړئ او خاص کَر د يريحو ښار په حقله.“ کله چې هغوئ هغه ښار ته ورغلل نو لاړل چې د راحب نومې
کنجرې کره شپه وکړی. (٢) د يريحو بادشاه خبر شو چې څهٔ اِسرائيليان په هغه شپه د دې مُلک د جاسوسۍ دپاره راغلی دی.

(۳) نو هغهٔ راحب ته پېغام ولېږلو، "ستا کور کښې چې کوم سړی دی هغه د دې مُلک معلومات حاصلولو له راغلی دی. هغوئ
رابهر کړه." ۴-۶ هغې جواب ورکړو، "څهٔ سړی زما کور ته راغلی وُو خو ما ته پته نشته چې دوئ د کوم ځائ وُو. هغوئ د ښار
دروازې بندېدو نه لږ مخکښې د نمرپرېواتو په وخت دلته نه لاړل. ما ترې نه دا پته ونهٔ لګوله چې هغوئ چرته تلل، خو کهٔ تاسو
اوس په هغوئ پسې ورمنډه کړئ نو ورويه رسېږئ." خو راحب هغه جاسوسان چت ته خېژولی وُو او هغې چې هلته کوم د سنډ
بوټی اېښی وُو نو د هغې لاندې یې پټ کړی وُو. (۷) د بادشاه سړی د ښار نه لاړل او بیا د ښار دروازه بنده شوه. هغوئ د بنی
اِسرائیلو جاسوسانو پسې تر هغه ځائ پورې لاړل چرته چې سړک د اُردن سیند نه تېرېږی. (۸) د جاسوسانو د څملاستو نه
مخکښې راحب چت ته وروخته (۹) او ورته یې ووئیل، "ما ته پته ده چې مالِک خُدائ دا مُلک تاسو له درکړے دے او د دې
مُلک هر یو کس تاسو نه سخت یرېږی. (۱۰) مونږ د هغې نه خبر شوی یُو چې کله تاسو د مِصر نه تلئ نو مالِک خُدائ څنګه
ستاسو په وړاندې بحرِقُلزم اوچ کړو. مونږ دا هم اورېدلی دی چې تاسو د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته د اموریانو دوه بادشاهان
سیحون او عوج تباه کړی دی. (۱۱) کله چې مونږ د دې نه خبر شُو نو مونږ ډېر سخت وېرېدُو. ستاسو د یرې نه مونږ ټولو زړونه
بائیللی وُو. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک بره په آسمان کښې او لاندې په زمکه هم خُدائ پاک دے. (۱۲) نو اوس بیا په مالِک
خُدائ قسم وکړئ چې تاسو به زما خاندان سره داسې ښهٔ سلوک کوئ لکه څنګه چې ما تاسو سره کړے دے. او ما سره څهٔ
ضمانت کېږدئ چې زهٔ په تاسو باور وکړم. (۱۳) ما سره وعده وکړئ چې تاسو به زما د مور پلار، ورونو خوېندو او د هغوئ د
کورَنو ژوند بچ کوئ او مونږ مهٔ پرېږدئ چې ووژلے شُو." (۱۴) هغه جاسوسانو هغې ته ووئیل، "کهٔ مونږ د خپلې ژبې نه واوړېدو
نو خُدائ پاک دې مونږ مړهٔ کړی. کهٔ تاسو څوک خبر نهٔ کړل چې مونږ دلته څهٔ کوُو، نو مونږ تاسو سره دا لوظ کوُو چې کله
مالِک خُدائ مونږ له دا مُلک راکړی نو مونږ به تاسو سره ښهٔ سلوک کوُو." (۱۵) راحب چې په کوم کور کښې اوسېده د هغې
دېوال د ښار د دېوال سره لګېدلے وو. نو هغې د کړکۍ نه د رسۍ په ذریعه سړی ښکته کوز کړل. (۱۶) هغې ورته ووئیل، "هسې
نه چې د بادشاه سړی مو پېدا کړی نو د غرونو مُلک ته لاړ شئ او هلته تر درېو ورځو پورې پټ شئ او کله چې د بادشاه سړی
راواپس شی نو د هغې نه پس تاسو په خپله مخه تلے شئ." (۱۷) هغه سړو هغې ته ووئیل، "مونږ به په یو شرط باندې په هغه وعده
باندې قائم پاتې شُو کومه چې تا زمونږ نه اخستې ده، (۱۸) تهٔ داسې وکړه چې کله مونږ ستاسو په مُلک حمله وکړُو نو تهٔ په
کړکۍ کښې دا سره رسۍ وتړه د کومې نه چې تهٔ مونږ کوزوې. خپل مور پلار، ورونړه او د خپل پلار ټول خاندان کور ته دننه
راوله. (۱۹) خو کهٔ څوک د کور نه وځی نو څُون به یې په خپله غاړه وی او مونږ به یې ذمه وار نهٔ یُو. خو کهٔ په کور کښې دننه
چا ته څهٔ ضرر ورسېدو نو بیا د هغهٔ څُون زمونږ په غاړه دے او مونږ به یې ذمه وار یُو. (۲۰) خو کهٔ چرې تهٔ چا ته ووائې چې
مونږ دلته څهٔ کوُو نو چې کومه وعده تا زمونږ نه اخستې ده مونږ د هغې نه آزاد یُو." (۲۱) راحب په دې رضا شوه او هغوئ یې
رُخصت کړل. کله چې هغوئ لاړل نو هغې سره رسۍ د کړکۍ سره وتړله. (۲۲) جاسوسان غرونو ته لاړل او تر درېو ورځو پورې
پټ وُو. د بادشاه سړو هغوئ په ټوله لار باندې لټول خو پېدا یې نهٔ کړل نو هغوئ واپس یریحو ته لاړل. (۲۳) بیا هغه دوه
جاسوسان د غرونو نه راکوز شول، د سیند نه پورې وتل او واپس یشوَع د نون زوئ له لاړل. او چې څهٔ شوی وُو هغه هر څهٔ یې
هغهٔ ته ووئیل. (۲۴) او بیا هغوئ ووئیل، "زمونږ یقین دے چې مالِک خُدائ مونږ له هغه ټول مُلک راکړے دے او هلته ټول خلق
زمونږ نه ډېر سخت یرېدلی دی."

د بنی اِسرائیلو د اُردن سیند نه اوړېدل

۳ (۱) په بل سحر یشوَع او ټول اِسرائیلیان وختی پاڅېدل. او د شطیم کېمپ نه روان شول او اُردن ته لاړل او هلته یې خېمې
ولګولې او انتظار یې کولو چې د هغه ځائ نه پورې غاړه واوړی. (۲) درې ورځې پس مشرانو په کېمپ کښې چکر لګولو (۳)
او خلقو ته یې حُکم ورکولو، "کله چې تاسو وګورئ چې اِمامان د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د لوظ صندوق اوړی نو د
خپل ځائ نه پاڅئ او هغوئ پسې ځئ. (۴) تاسو مخکښې هیڅکله دلته نهٔ یئ راغلی نو هغوئ به تاسو ته د تلو لار ښائی. د لوظ
صندوق ته مهٔ ورنزدې کېږئ، دې نه تقریباً زر ګزه شاته اوسئ." (۵) یشوَع خلقو ته وفرمائیل، "ځانونه پاک کړئ ځکه چې
مالِک خُدائ به سبا ستاسو په مینځ کښې لوئ کارونه کوی." (۶) بیا یشوَع اِمامانو ته وفرمائیل چې، "د لوظ صندوق اوچت

کړئ او دې سره د خلقو نه مخکښې ځئ." او څنګه چې هغۀ فرمائيلی وُو نو هغوئ هم هغه شان وکړل. (۷) مالِک خُدائ يشوَع
ته وفرمائيل، "نن نه به زۀ د بنی اِسرائيلو په نظر کښې تا عزتمند کړم نو داسې به دوئ پوهه شی چې زۀ ستا هغه شان مل يم لکه
څنګه چې د موسیٰ مل وم. (۸) اِمامانو ته ووايه چې د لوظ صندوق اوړی او کله چې سيند ته ورسی نو دوئ دې د سيند غاړې
ته ورکوز شی او هلته دې ودرېږی." (۹) بيا يشوَع خلقو ته وفرمائيل، "دلته راشئ او چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو
ته څۀ فرمائی نو هغې ته غوږ ونيسئ. (۱۰) داسې به تاسو ته پته ولګی چې ژوندے خُدائ پاک ستاسو په مينځ کښې دے او کله
چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغه به ضرور کنعانيان، حِتيان، حِويان، فرزيان، جرجاسيان، اموريان او يبوسيان ستاسو د
مخې نه لرې کړی. (۱۱) ګورئ چې د ټولې دُنيا د مالِک خُدائ د لوظ صندوق اُردن ته ستاسو په مخکښې تېرېدونکے دے. (۱۲)
اوس دولس سړی چې د اِسرائيلو د هرې يوې قبيلې نه يو يو وی غوره کړئ. (۱۳) اِمامان به د ټولې دُنيا د مالِک خُدائ د لوظ
صندوق اوچتوی او کله چې هغوئ خپلې پښې په اوبو کښې کېږدی نو د اُردن سيند بهېدل به بند شی. او کومې اوبۀ چې ښکته
راروانې وی هغه به د دېوال په شکل کښې يو ځائ کښې ودرېږی." (۱۴)-(۱۵) دا د لَو وخت وو او سيند ښۀ په موج کښې وو. کله
چې خلقو کېمپ پرېښودو چې د اُردن نه پورې غاړه واوړی نو اِمامان چې د لوظ صندوق يې وړو د دوئ نه مخکښې لاړل او
څنګه چې اِمامانو په سيند کښې قدم کېښودو، (۱۶) نو د اوبو بهېدل بند شو. او لرې د آدم ښار په خوا کښې چې د ضرتان سره
نزدې دے هلته اوبۀ د دېوال په شکل ودرېدې. او کومې اوبۀ چې لاندې د مالګې درياب ته بهېدې هغه په مکمله توګه بند شوې او
خلق د يريحو سره نزدې پورې غاړه واوړېدل. (۱۷) اِمامان چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق يې اوچت کړے وو د اُردن سيند
په مينځ کښې په اوچه زمکه تر هغې پورې ولاړ وُو چې د اِسرائيلو ټول خلق په اوچه زمکه باندې پورې غاړه اوړېدلی نۀ وُو.

د يادګار کاڼی ودرول

۴ (۱) کله چې ټول قوم د اُردن د سيند نه واوړېدو نو مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل، (۲) "د دولسو قبيلو نه يو يو سړے
خوښ کړه (۳) او هغوئ له حُکم ورکړه چې د اُردن د سيند د مينځ نه دولس کاڼی راواخلی هم هغه ځائ نه چرته چې اِمامان
ولاړ وُو، دوئ ته ووايه چې دا کاڼی د ځان سره يوسی او هلته يې کېږدی چرته به چې نن شپه خېمې لګوئ." (۴) بيا يشوَع هغه
دولس سړی راوغوښتل کوم چې هغۀ د هرې يوې قبيلې نه خوښ کړی وُو (۵) او ورته يې وفرمائيل، "د مالِک خُدائ خپل
خُدائ پاک د لوظ صندوق په وړاندې د اُردن سيند مينځ ته لاړ شئ. په تاسو کښې هر يو کس به يو يو کاڼے اوچتوی او د بنی
اِسرائيلو د دولسو قبيلو دپاره به يو يو کاڼے په اوږه باندې اوړئ، (۶) دا کاڼی به خلقو ته رايادوی چې مالِک خُدائ څۀ کړی
وُو. په راتلونکی وختونو کښې چې کله ستاسو ماشومان ستاسو نه تپوس کوی چې د دې کاڼو مطلب څۀ دے (۷) نو تاسو به
ورته وايئ چې کله د مالِک خُدائ د لوظ صندوق هلته نه تېرېدو نو د اُردن سيند اوبۀ بهېدل بند شوی وُو. دا کاڼی به د همېشه
دپاره د بنی اِسرائيلو يو يادګار وی." (۸) سړو د يشوَع په حُکمونو عمل وکړو او څنګه چې مالِک خُدائ يشوَع ته حُکم کړے وو
هغوئ د اُردن سيند مينځ نه دولس کاڼی واخستل د بنی اِسرائيلو د هرې يوې قبيلې دپاره يې يو يو اوچت کړو د خېمو ځائ ته يې
يوړل او هلته يې کېښودل. (۹) يشوَع د اُردن سيند په مينځ کښې د دولسو کاڼو يو بل يادګار ودرولو چرته چې د لوظ صندوق
وړُونکی اِمامان ولاړ وُو. هغه کاڼی تر ننه پورې هلته دی. (۱۰) هغه اِمامان چا چې د لوظ صندوق اوچت کړے وو د اُردن سيند
په مينځ کښې تر هغې پورې ولاړ وُو چې خلقو هغه هر څۀ وکړل چې مالِک خُدائ يې يشوَع ته حُکم کړے وو، او څنګه چې
موسیٰ هم د دې حُکم کړے وو. خلق په تېزئ د سيند نه واوړېدل. (۱۱) کله چې هغوئ ټول بلې غاړې ته واوړېدل نو اِمامان چې
د لوظ صندوق يې اوچت کړے وو د خلقو په مخکښې پورې وتل. (۱۲) د موسیٰ د وينا په مطابق د روبين، جاد او د منسی د
نيمې قبيلې سړی د وسلې سره د نورو خلقو نه مخکښې روان وُو او پورې وتل. (۱۳) تقريباً څلوېښت زره سړی سره د وسلې د
مالِک خُدائ په حضور کښې يريحو سره نزدې ميدان ته لاړل. (۱۴) په هغه ورځ مالِک خُدائ يشوَع د ټولو بنی اِسرائيلو په نظر
کښې عزتمند کړو، هغوئ د هغۀ ټول عُمر هم هغه شان عزت کولو لکه چې څنګه يې د موسیٰ کړے وو. (۱۵) بيا مالِک خُدائ
يشوَع ته وفرمائيل چې، (۱۶) "هغه اِمامانو له حُکم ورکړه چا چې د لوظ صندوق اوچت کړے دے چې د اُردن د سيند نه بهر
راوځی." (۱۷) نو يشوَع اِمامانو له حُکم ورکړو، "د اُردن سيند نه راوځئ." (۱۸) هغه اِمامان چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق

یې اوچت کړے وو چې کله د سیند د تل نه اوچې زمکې ته راوختل نو د اُردن په سیند کښې اوبۀ روانې شوې او د مخکښې په
شان په موج کښې بهېدلې. (۱۹) د وړومبۍ میاشتې په لسمه ورځ خلق د اُردن سیند نه پورې وتل او په جِلجال کښې یې خېمې
ولګولې چې د یریحو نمرخاتۀ طرف ته دے. (۲۰) د اُردن سیند نه چې کوم دولس کاڼی اخستے شوی وُو نو یشوَع هلته ډېرے
کړل. (۲۱) او بنی اِسرائیلو ته یې وفرمائیل، ”په راتلونکی وختونو کښې چې کله ستاسو بچی درنه تپوس وکړی چې د دې کاڼو
مطلب څۀ دے، (۲۲) نو تاسو به ورته د هغه وخت په حقله ووایئ چې کله بنی اِسرائیل د اُردن په سیند کښې په اوچه زمکه تېر
شوی وُو. (۲۳) هغوئ ته ووایئ چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک د اُردن سیند تر هغې پورې اوچ کړے وو چې مونږ تېر نه
واوړېدلو لکه څنګه چې هغۀ بحرِقُلزم تر هغې پورې اوچ کړے وو چې مونږ اوړېدلی نۀ وُو، (۲۴) او د دې په وجه به د دُنیا ټولو
قومونو ته پته ولګی چې د مالِک خُدائ په لاس کښې قُدرت دے او تاسو به د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک نه د همېشه دپاره
یرېږئ.“

پینځم باب

۵ (۱) د اُردن نمرپرېواتۀ طرف ته د اموریانو ټول بادشاهان او د مدیترانی د سمندر په غاړه د کنعانیانو ټول بادشاهان خبر
شول چې مالِک خُدائ د اُردن سیند تر هغې پورې اوچ کړے وو چې اِسرائیلیان تېر نه واوړېدل هغوئ د بنی اِسرائیلو نه دومره
وېرېدل چې مرګ حال شول.

په جِلجال کښې سنت

(۲) بیا مالِک خُدائ یشوَع ته وفرمائیل، ”د تېرو کاڼو نه چړې جوړې کړه او اِسرائیلیان سنت کړه.“ (۳) نو یشوَع هم هغه شان
وکړل څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو او هغۀ اِسرائیلیان په هغه ځائ کښې سنت کړل چې ورته د سنت غر وئیلے شو.
۴-۶ کله چې اِسرائیلیان د مِصر نه روان شول نو د هغوئ ټول نارینه سنت شوی وُو. خو د هغوئ هغه یو کس هم سنت شوے نۀ
وو چې په بیابان کښې د څلوېښتو کالو تېرېدو په دوران کښې پېدا شوی وُو. او کله چې دا موده تېره شوه نو هغه ټول سړی د
مالِک خُدائ د نافرمانۍ په وجه مړۀ شول چې د هغوئ عُمر د مِصر نه د تلو په وخت کښې د جنګ کولو وو، نو هم هغه شان
وشول لکه څنګه چې هغۀ قسم خوړلے وو چې هغوئ به هغه مُلک ونۀ ګوری چې پئ او شات په کښې ډېر تېر وی او هغۀ د
هغوئ پلار نیکۀ سره د دې لوظ کړے وو. (۷) د دغه سړو زامن هیڅکله سنت شوی نۀ وُو بلکې دا هغه نوے نسل وو کوم چې
یشوَع سنت کړل. (۸) د سنت کېدو نه پس ټول نران تر هغې پورې په کېمپ کښې پاتې شُو چې روغ شوی نۀ وُو. (۹) مالِک
خُدائ یشوَع ته وفرمائیل، ”نن ما تاسو په مِصر کښې د غلامۍ د شرم نه آزاد کړی یئ.“ او په دې وجه په هغه ځائ جِلجال نوم
کېښودے شو چې تر نن ورځې پورې هم په هغه نوم یادېږی. (۱۰) کله چې بنی اِسرائیلو د یریحو سره نزدې د جِلجال په میدان
باندې خېمې ولګولې نو هغوئ د هغې میاشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام د فسحې اختر وکړو. (۱۱) په وریسې ورځ هغوئ په
اول ځل هغه خوراک وکړو چې په کنعان کښې پېدا شوے وو یعنې وریتې دانې او پتیره روټۍ. (۱۲) چې بنی اِسرائیلو د هغه
پېداوار په اول ځل وخوړو نو من پرې بند شول او نور من ورته نۀ مِلاوېدل. نو هم د هغه وخت نه هغوئ به هغه څۀ خوړل چې په
کنعان کښې پېدا کېدل.

حضرت یشوَع او تُوره په لاس سړے

(۱۳) یوه ورځ چې یشوَع یریحو سره نزدې وو نو ناڅاپه یې یو سړے تُوره په لاس مخې ته ولاړ ولیدو. یشوَع ورنزدې شو او
تپوس یې ترې نه وکړو، ”تۀ زمونږ ملګرے یې کۀ زمونږ دشمن یې؟“ (۱۴) هغۀ جواب ورکړو، ”یو سره هم نۀ یم، زۀ د مالِک
خُدائ د لښکر مشر یم.“ یشوَع په زمکه پړمخې پرېوتو او وې فرمائیل، ”صاحِبه زۀ ستا خِدمت کوونکے یم. تۀ څۀ غواړې چې
زۀ یې وکړم؟“ (۱۵) د مالِک خُدائ د لښکر مشر هغۀ ته وفرمائیل، ”څپلې وباسه ځکه چې تۀ په مقدسه زمکه ولاړ یې.“ او یشوَع
هم هغه شان وکړل چې څۀ ورته فرمائیلے شوی وُو.

د یریحو غورزېدل

۶ ۱ نو د یریحو دروازې پخې بندې وساتلې شوې چې بنی اِسرائیلیان ورننه نۀ وځی. نو د ښار نه نۀ څوک وتې شول او نۀ
څوک ورننوتې شول. ۲ مالِک خُدائ یشوَع ته وفرمائیل، ”ما یریحو سره د هغې د بادشاه او سره د هغې د بهادرو سپاهیانو،
تا ته حواله کړې دے. ۳ تۀ او ستا سپاهیان به روزانه تر شپږو ورځو پورې یو چکر د ښار نه ګېرچاپېره لګوئ. ۴ اووۀ
اِمامان به د لوظ صندوق نه مخکښې روان شی چې د هر یو سره به یو یو بیګل وی. نو په اوومه ورځ به تۀ او ستا سپاهیان د
ښار نه ګېرچاپېره اووۀ چکرې لګوئ او اِمامان بیګلې غږوی. ۵ بیا دې هغوئ په یو اوږد آواز سره بیګل وغږوی. او څنګه چې
تاسو دا آواز واورئ نو ټول خلق دې د اوچت آواز سره یو نعره ووهی نو د ښار دېوالونه به راوغورزېږی او بیا به ستاسو ټول
لښکر سیدها ښار ته ورننوځی.“ ۶ نو یشوَع د نون زوئ اِمامان راوغوښتل او ورته یې وفرمائیل، ”د لوظ صندوق واخلئ او په
تاسو کښې دې اووۀ اِمامان د بیګلو سره مخکښې روان شی.“ ۷ بیا هغۀ خلقو ته حُکم ورکړو چې، ”د ښار نه ګېرچاپېره مزل
شروع کړئ او وسله بند سړی دې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق نه مخکښې روان وی.“ ۸-۹ نو چې څنګه یشوَع حُکم
کړې وو، وسله بند سړی د بیګلو غږوونکو اِمامانو نه مخکښې روان شول او په هغوئ پسې هغه اِمامان روان وُو چا چې د لوظ
صندوق اوچت کړې وو او شا ته ورته نور وسله بند سړی وُو. او په هغه ټول وخت کښې بیګلې غږېدې. ۱۰ خو یشوَع خلقو
له حُکم ورکړو چې، ”چغې مۀ وهئ او چې تر کومې ورځې پورې ما حُکم نۀ وی درکړې نو د خولې نه یوه خبره هم مۀ وباسئ.“
۱۱ هغۀ دې کسانو ته وفرمائیل چې، ”د مالِک خُدائ د لوظ صندوق یو ځل د ښار نه ګېرچاپېره وګرځوئ.“ بیا هغوئ کېمپ ته
واپس راغلل او شپه یې هلته تېره کړه. ۱۲-۱۳ یشوَع په وریسې ورځ سحر وختی پاڅېدو او په دویم ځل اِمامانو او سپاهیانو د
ښار نه ګېرچاپېره چکر ولګولو هم په هغه ترتیب سره چې په وړاندینی ورځې یې کړی وُو. مخکښې وسله بند سړی، وریسې اووۀ
اِمامان چې اووۀ بیګلې یې غږولې، او بیا هغه اِمامان چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق یې اوچت کړې وو، او په آخر کښې
شاته نور وسله بند سړی وُو. او په هغه دوران کښې بیګلې غږېدې. ۱۴ نو په دویمه ورځ هغوئ د ښار نه ګېرچاپېره یو ځل بیا
چکر ولګولو او بیا کېمپ ته واپس راغلل. هغوئ شپږ ورځې داسې کول. ۱۵ په اوومه ورځ سحر وختی چې رڼا شروع کېده نو
هغوئ پاڅېدل او په دغه ورځ یې د ښار نه ګېرچاپېره اووۀ چکرې ولګولې. صِرف په دې ورځ هغوئ ګېرچاپېره اووۀ چکرې
ولګولې. ۱۶ په اوؤم چکر باندې چې کله اِمامانو بیګلې وغږولې نو یشوَع خلقو له حُکم ورکړو، ”چغې ووهئ ځکه چې مالِک
خُدائ دا ښار تاسو له درکړې دے. ۱۷ دا ښار او په دې کښې هر څۀ به مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه د تباه کولو دپاره
پېش کړې شی. صِرف راحب کنجره او د هغې خاندان به بچ کړې شی ځکه چې هغې زمونږ جاسوسانو له پناه ورکړې وه. ۱۸
کوم څیزونه چې تباه کولې شی د هغې نه به تاسو هیڅ هم نۀ اخلئ، کۀ چرې تاسو داسې وکړئ نو تاسو به د بنی اِسرائیلو په
کېمپ باندې تکلیف او تباهی راولئ. ۱۹ هر څۀ چې د سپینو زرو، سرو زرو، زېړو یا د اوسپنې نه جوړ وی هغه به مالِک خُدائ
ته وقف کړې شی. او هغه به د مالِک خُدائ په خزانه کښې کېښودې شی.“ ۲۰ او اِمامانو بیګلې وغږولې او چې څنګه خلقو د
دې آواز واورېدو نو هغوئ یوه اوچته نعره ووهله او دېوالونه راوغورزېدل. بیا ټول لښکر سیدها ښار ته ننوتلو او قبضه یې کړو.
۲۱ هغوئ په ښار کښې هر یو کس، سړی او ښځې، ځوانان او بوډاګان په خپلو تُورو باندې ووژل. هغوئ څاروی، ګډې او
خرونه هم ووژل. ۲۲ خو یشوَع هغه دوو کسانو ته وفرمائیل چا چې جاسوسی کړې وه، ”د هغه کنجرې کور ته لاړ شئ او څنګه
چې تاسو د هغې سره وعده کړې ده هغه او د هغې خاندان راولئ.“ ۲۳ نو هغوئ لاړل او راحب یې سره د هغې د مور او پلار،
ورونړو او خویندو او باقی خاندان سره راباهر کړه. هغوئ هغه ټول خاندان او نوکران محفوظ ځائ ته بوتلل چې د بنی اِسرائیلو
کېمپ سره نزدې وو. ۲۴ بیا هغوئ ښار او په هغې کښې هر څۀ وسوزول، خو صِرف سرۀ زر، سپین زر، زېړ او اوسپنه هغوئ
پرېښودل او د مالِک خُدائ په خزانه کښې یې کېښودل. ۲۵ خو یشوَع د راحب کنجرې او د هغې د ټولو خپلوانو ژوند بچ کړو،
ځکه چې هغۀ کوم جاسوسان یریحو ته لېږلی وُو هغوئ له یې پناه ورکړې وه. د هغې اولاد تر اوسه پورې د بنی اِسرائیلو سره
اوسیږی. ۲۶ په هغه وخت یشوَع سختې ښېرې وکړې چې، ”څوک هم د یریحو د ښار د دوباره جوړولو کوشش کوی نو د
مالِک خُدائ غضب دې ورباندې وی. څوک هم چې د دې بنیاد کېږدی نو هغه دې د مشری زوئ نه لاس ووینځی. څوک هم چې
د دې دروازې جوړوی نو هغه دې د کشر زوئ نه لاس ووینځی.“ ۲۷ نو مالِک خُدائ د یشوَع مل وو او هغه په ټول مُلک کښې
مشهور شو.

د عکن گناه

٧ (١) خو بنی اِسرائیلو مالِک خُدائ ته د تباه کېدونکو څیزونو سره خیانت وکړو. عکن نومې سړی د دې حُکم نافرمانی وکړه
نو مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو ته سخت غصه شو. عکن د کرمی زوئ او د زبدی نمسے وو د زارح د خاندان سره یې تعلق لرلو
او دا د یهوداه د قبیلې یوه حِصه وه. (٢) یشوَع څۀ سړی د یریحو نه د دې حُکم سره ولېږل چې د عی ښار جاسوسی وکړی. د
عی ښار د بیت‌ایل نمرخاتۀ په طرف او د بیت‌آون سره نزدې وو. نو سړی لاړل او جاسوسی یې وکړه. (٣) او کله چې هغوئ
راواپس شول نو یشوَع له یې خبر ورکړو چې، "د ټولو خلقو په عی باندې د حملې کولو ضرورت نشته. صِرف دوه درې زره
سړی ولېږه. ټول لښکر مۀ سترے کوه ځکه چې هغه دومره لوئ ښار نۀ دے." (٤) نو تقریباً درې زره اِسرائیلو په هغوئ باندې
حمله وکړله خو د عی ښار د خلقو نه راوتښتېدل. (٥) د عی سړی د ښار د دروازې نه په هغوئ پسې شول او د کانونو پورې
وریسې لاړل او د غونډۍ په لاره باندې یې ترې نه تقریباً شپږ دېرش کسان ووژل. نو بنی اِسرائیلو حوصله بائیله او ویرېدل. (٦)
یشوَع او د بنی اِسرائیلو مشرانو د غمه جامې وشلولې او د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په مخکښې یې ځانونه په زمکه باندې
پرمخې راوغورزول او تر ماښامه پورې هلته پراتۀ ؤو، د هغوئ په سرونو کښې خاورې وې چې د هغوئ خفگان ترې نه
څرگندېدو. (٧) او یشوَع وفرمائیل، "اے مالِکه خُدایه، تا ولې مونږ د اُردن نه راپورې وویستلو؟ د دې دپاره چې مونږ اموریانو
ته حواله کړې؟ چې مونږ تباه کړې؟ مونږ د اُردن په بله غاړه باندې ولې ایسار نۀ شُو؟ (٨) اے مالِکه خُدایه، اوس چې بنی
اِسرائیل د دشمنانو نه په شا شوی دی نو زۀ څۀ ووایم؟ (٩) کنعانیان او د مُلک نور خلق به د دې نه خبر شی. هغوئ به مونږ
راگېر کړی او زمونږ نوم به د زمکې د مخ نه ختم کړی. بیا به تۀ د خپل عزتمند نوم د بچ کولو دپاره څۀ کوې؟" (١٠) مالِک
خُدائ یشوَع ته وفرمائیل، "ودرېږه. تۀ ولې داسې پرمخې پروت یې؟ (١١) بنی اِسرائیلو گناه کړې ده. هغوئ زما سره هغه لوظ
مات کړے دے چې ما ورته حُکم کړے وو چې دوئ به یې نۀ ماتوی. هغوئ د هغه څیزونو نه څۀ اخستی دی چې کوم وقف
کولے شول. هغوئ هغه پټ کړل، د هغې په حقله یې دروغ ووئیل او د خپل سامان سره یې کېښودل. (١٢) نو په دې وجه بنی
اِسرائیل د خپلو دشمنانو مقابله نۀ شی کولے. هغوئ د خپلو دشمنانو نه په شا شول ځکه چې هغوئ په خپله اوس د تباهۍ
حقدار دی. زۀ به تر هغې پورې نور ستاسو مل نۀ یم چې تاسو هغه وقف شوی څیزونه تباه کړی نۀ وی چې کوم تاسو سره دی.
(١٣) پاځه. خلق زما حضور ته راتلو دپاره پاک او تیار کړه. هغوئ ته ووایه چې سبا تیار اوسئ ځکه چې زۀ مالِک خُدائ د بنی
اِسرائیلو خُدائ پاک داسې وایم چې، بنی اِسرائیلو، تاسو سره وقف شوی څیزونه دی. تاسو تر هغې پورې د خپلو دشمنانو مقابله
نۀ شئ کولے چې دا څیزونه مو لرې کړی نۀ وی. (١٤) هغوئ ته ووایه چې په سحر کښې به هغوئ قبیله په قبیله بهر مخې ته
راوستے شی. او کومه قبیله چې زۀ په نښه کړم هغه به قبیله په قبیله مخې ته راوستے شی. او کومه قبیله چې زۀ په نښه کړم
هغوئ به خاندان په خاندان مخې ته راوستے شی. او کوم خاندان چې زۀ په نښه کړم هغوئ کښې به یو په یو مخې ته راوستے
شی. (١٥) څوک چې په نښه کړے شو او حرام څیزونه ورسره پیدا شول نو هغه به په اور باندې د خپل خاندان او د خپل هر
څیز سره سوزولے شی. ځکه چې هغوئ بنی اِسرائیل سخت شرمولی دی او زما لوظ یې مات کړے دے." (١٦) په وریسې سحر
وختی یشوَع بنی اِسرائیل قبیله په قبیله مخکښې راوستل او د یهوداه قبیله په نښه کړے شوه. (١٧) هغۀ د یهوداه قبیله خاندان په
خاندان مخکښې راوستل او د زارح قبیله په نښه کړے شوه. بیا هغۀ د زارح قبیله خاندان په خاندان مخکښې راوسته او د زبدی
قبیله په نښه کړے شوه. (١٨) بیا هغۀ د زبدی د خاندان نه یو په یو مخکښې راوستو او عکن د کرمی زوئ او د زبدی نمسے په
نښه کړے شو. (١٩) یشوَع هغۀ ته وفرمائیل، "زما زویه، د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک په وړاندې اِقرار وکړه او
رښتیا ووایه. اوس ما ته ووایه چې تا څۀ کړی دی. زما نه د پټولو کوشش مۀ کوه." (٢٠) عکن جواب ورکړو، "دا رښتیا دی چې
ما د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک خِلاف گناه کړې ده او دا کار مې کړے دے، (٢١) په هغه څیزونو کښې چې مونږ
لوټ کړی ؤو ما په کښې یوه ښائسته بابلی چُوغه او تقریباً دوه کلو سپین زر او نیم کلو نه زیاته د سرو زرو خښته ولیده. هغه
زما ډېر زیات خوښ شول نو ما واخستل. تۀ به وگورې چې هغه زما په خېمه کښې ښخ دی او په بېخ کښې یې سپین زر دی."
(٢٢) نو یشوَع څۀ سړی هلته ولېږل، هغوئ خېمې ته ورمنډه کړه او گورئ چې هغه څیزونه یې هلته موندل چې ښخ ؤو او په بېخ
کښې یې سپین زر ؤو. (٢٣) او هغوئ هغه د خېمې نه بهر راوویستل او یشوَع او ټولو بنی اِسرائیلو له یې راوړل او د مالِک خُدائ
په حضور کښې یې کېښودل. (٢٤) یشوَع او د بنی اِسرائیلو ټول قوم عکن، د هغۀ زامن او لوڼه، سپین زر، چُوغه، د سرو زرو

ښخته په قبضه کښې واخستل او سره د دې، د هغۀ څاروی، خرونه، ګډې، خېمه او د دې نه علاوه هر څۀ چې هغۀ لرل هغوئ واخستل او د مصيبت وادی ته يې يوړل. ﴿۲۵﴾ او يشوَع وفرمائيل، ”تا ولې په مونږ داسې سخت تکليف راوستے دے؟ اوس به مالِک خُدائ په تا تکليف راولی.“ بيا ټولو خلقو عکن سنګسار کړو او مړ شو. هغوئ د هغۀ خاندان سنګسار کړل او هغوئ يې سره د هر څۀ وسوزل. ﴿۲۶﴾ هغوئ د هغۀ دپاسه د کاڼو يو غټ ډېرے جوړ کړو کوم چې تر نن ورځې پورې هلته دے. نو د مالِک خُدائ غصه سړه شوه او په دې وجه دغه ځائ ته تر اوسه پورې د مصيبت وادی وئيلے شی.

د عی نيول او تباه کېدل

۸ ﴿۱﴾ مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل، ”يرېږه مه او مۀ بې‌حوصلې کېږه. ټول لښکر ځان سره کړه او عی ته لاړ شه. زۀ به د عی په بادشاه، د هغۀ په خلقو او په ښار تا له فتح درکړم او هغه مُلک به ستا شی. ﴿۲﴾ تاسو به عی او د هغې د بادشاه سره هغه څۀ کوئ کوم چې تاسو د يريحو او د هغې بادشاه سره کړی وُو. خو دا ځل تاسو د هغوئ لوټ شوے مال او څناور په خپل استعمال کښې راوستلے شئ. د ښار شا ته د هغوئ خِلاف حملې کولو دپاره په پټ ځائ کښې کښېنئ.“ ﴿۳﴾ نو يشوَع د خپلو ټولو سپاهيانو سره تيار شو چې عی ته لاړ شی. هغۀ د خپل لښکر دېرش زره د ټولو نه ښۀ سپاهيان خوښ کړل او هغوئ يې د شپې ولېږل ﴿۴﴾ او دا حُکم يې ورکړو، ”د ښار بل طرف ته پټ شئ خو ډېر لرې مۀ ځئ او حملې کولو ته تيار شئ. ﴿۵﴾ زۀ او زما سړی به ښار ته نزدې ورشُو. کله چې د عی خلق زمونږ خِلاف راوځی نو مونږ به واپس رامنډه کړُو بلکل هم هغسې لکه چې مونږه په اول ځل کړی وُو. ﴿۶﴾ هغوئ به په مونږ پسې وی او د ښار نه به يې لرې بوځُو. هغوئ به داسې خيال کوی چې د مخکښې په شان مونږ د هغوئ نه تښتُو. ﴿۷﴾ بيا به تاسو راوځئ او په ښار به قبضه وکړئ. نو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به دا تاسو له درکړی. ﴿۸﴾ چې هغه ښار قبضه کړئ نو وې سوزوئ، هم هغسې چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے دے. ګورئ ما دا حُکمونه درکړی دی.“ ﴿۹﴾ نو يشوَع هغوئ ولېږل او هغوئ خپل پټ ځائ ته لاړل چې د عی نمرپرېواتۀ طرف ته، د عی او بيت‌ايل په مينځ کښې دے. يشوَع په کېمپ کښې د خلقو په مينځ کښې شپه تېره کړه. ﴿۱۰﴾ يشوَع سحر وختی پاڅېدو او سپاهيان يې يو ځائ ته راغونډ کړل. بيا هغۀ او د بنی اِسرائيلو مشرانو هغوئ عی ته بوتلل. ﴿۱۱﴾ سپاهيان د هغۀ سره د ښار د غټې دروازې طرف ته لاړل او هلته يې د شمال طرف ته خېمې ودرولې، او هلته د دوئ او عی تر مينځه يوه وادی وه. ﴿۱۲﴾ هغۀ تقريباً پينځۀ زره سړی د ځان سره کړل او د ښار نمرپرېواتۀ ته يې پټو ځايونو ته بوتلل چې د عی او د بيت‌ايل تر مينځه وُو. ﴿۱۳﴾ نو هغوئ زيات لښکر د ښار شمالی طرف ته او پټ شوی سړی د ښار نمرپرېواتۀ طرف ته د جنګ دپاره تيار کړل. يشوَع شپه په وادئ کښې تېره کړه. ﴿۱۴﴾ کله چې د عی بادشاه د يشوَع سړی وليدل نو هغه په تېزئ سره راووتلو. هغه او د هغۀ ټول سړی د اُردن د وادئ په طرف د بنی اِسرائيلو سره د جنګ کولو دپاره هغه مخکښېنی ځائ ته لاړل. او دا پته ورته نۀ وه چې د شا د طرف نه ورباندې حمله کېدونکې ده. ﴿۱۵﴾ يشوَع او د هغۀ سړو داسې ښکاره کړه چې په شا کېږی او د صحرا طرف ته تښتی. ﴿۱۶﴾ د ښار ټول سړی راغونډ کړے شوی وُو چې هغوئ پسې شی او چې څومره هغوئ يشوَع پسې تلل نو د ښار نه نور هم لرې کېدل. ﴿۱۷﴾ په عی او بيت‌ايل کښې داسې يو سړے هم پاتې نۀ شو چې هغه بنی اِسرائيلو پسې نۀ وو تلے. هغوئ ښار کولاو پرېښودو او په بنی اِسرائيلو پسې وُو. ﴿۱۸﴾ بيا مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل، ”خپله نېزه د عی طرف ته کړه، زۀ دا ښار تا له درکوم.“ يشوَع ته چې څنګه وئيلے شول نو هغسې يې وکړل. ﴿۱۹﴾ او څنګه چې هغۀ لاس اوچت کړو نو هغه سړی چې پټ شوی وُو زر پاڅېدل، ښار ته يې ورمنډه کړه، ورننوتل او قبضه يې کړو. هغوئ سمدستی په ښار اور ولګولو. ﴿۲۰﴾ کله چې د عی سړو شاته وکتل نو هغوئ وليدل چې لوګے د آسمان طرف ته ختو. هغوئ ته د تښتېدلو دپاره لار پاتې نۀ شوه ځکه چې کومو بنی اِسرائيلو چې د صحرا طرف ته منډه وهله نو هغوئ ورباندې د حملې کولو دپاره راواپس شول. ﴿۲۱﴾ کله چې يشوَع او ټولو بنی اِسرائيلو ته پته ولګېده چې پټو شوو سړو ښار قبضه کړے دے او اور يې لګولے دے نو هغوئ راواپس شول او د عی سړی قتلول يې شروع کړل. ﴿۲۲﴾ نو د هغه ښار نه اِسرائيليان په جنګ کښې د شاملېدو دپاره ښکته راکوز شول. نو د عی سړی د بنی اِسرائيلو په مينځ کښې ګېر شوی وُو نو هغوئ ټول ووژلے شول. هيڅ څوک هم ونۀ تښتېدل او نۀ څوک ژوندی پاتې شول. ﴿۲۳﴾ صرف د عی بادشاه ژوندے ګېر شو او يشوَع له بوتلے شو. ﴿۲۴﴾ بنی اِسرائيلو هلته په صحرا کښې خپل ټول دشمنان وژل چرته چې ورپسې

راغلی ؤو. او بیا هغوئ عی ته واپس لاړل او هلته یې هم هر یو کس ووژلو. ﴿۲۵﴾-﴿۲۶﴾ په هغه ورځ یشوَع تر هغې پورې خپله نېزه د عی طرف ته نیولې وه او ښکته کوله یې نه ترڅو چې هلته هر یو کس قتل کړے شوے نۀ وو. د عی ټول خلق قتل کړے شول چې دولس زره سړی او ښځې په کښې شامل ؤو. ﴿۲۷﴾ لکه څنګه چې مالِک خُدائ یشوَع ته فرمائیلی ؤو بنی اِسرائیلو په ښار کښې مال او څاروی د خپلو ځانونو دپاره قبضه کړل. ﴿۲۸﴾ یشوَع عی وسوزولو او په کنډر یې بدل کړو او هغه تر نن ورځې پورې هم هغسې دے. ﴿۲۹﴾ هغۀ د عی بادشاه د یوې ونې سره پهانسی کړو او تر ماښامه پورې یې هلته پرېښودو. په ماښام کښې یشوَع حُکم وکړو چې د هغۀ لاش دې لرې کړے شی او د ښار دروازې سره دې وغورزولے شی. هغوئ هغه د کاڼو د غټ ډېری لاندې پټ کړو کوم چې تر نن ورځې پورې هلته دے.

د عیبال په غرۀ د شریعت لوستل

﴿۳۰﴾ بیا یشوَع مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک ته د عیبال په غرۀ باندې یوه قربانګاه جوړه کړه. ﴿۳۱﴾ هغه یې د هغه اصُولو په مطابق جوړه کړه چې د مالِک خُدائ خادِم موسیٰ بنی اِسرائیلو ته ښودلی ؤو. لکه څنګه چې د موسیٰ د شریعت په کِتاب کښې لیکلی دی چې، ”قربانګاه دې د داسې کاڼو نه جوړه وی چې د اوسپنې په آوزار تراشلے شوی نۀ وی.“ او په هغې باندې هغوئ مالِک خُدائ ته سوزېدونکې نذرانې او د سلامتیٰ نذرانې پیش کړې. ﴿۳۲﴾ هلته د بنی اِسرائیلو په مخکښې یشوَع په کاڼو باندې د هغه شریعت یو نقل جوړ کړو کوم چې موسیٰ لیکلے وو. ﴿۳۳﴾ اِسرائیلیان سره د مشرانو، آفسرانو او قاضیانو او سره د هغه نورو قومونو چې د هغوئ سره اوسېدل د مالِک خُدائ د لوظ صندوق دواړو طرفونو ته ودرېدل. او لیویانو اِمامانو ته یې مخ وو چا چې د لوظ صندوق اوچت کړے وو. نیم خلق داسې ولاړ ؤو چې شا یې د ګِرزیم غرۀ ته وه او د نیمو خلقو شا عیبال غرۀ ته وه. د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ دوئ ته حُکم کړے وو چې کله وربانديې د برکت موندلو وخت راشی نو داسې دې وکړی. ﴿۳۴﴾ بیا یشوَع هغه ټول شریعت ولوستو چې برکتونه او لعنتونه په کښې شامل ؤو، هم هغه شان چې څنګه د شریعت په کِتاب کښې لیکلے شوی ؤو. ﴿۳۵﴾ هغه ټولې غونډې ته د یشوَع په ذریعه د موسیٰ هر یو حُکم واورولے شو چې په دې غونډه کښې ښځې، ماشومان او د نورو قومونو هغه خلق هم شامل ؤو چې د هغوئ سره اوسېدل.

د جبعونیانو د حضرت یشوَع دوکه کول

۹ ﴿۱﴾ چې څۀ شوی ؤو نو د اُردن نمرپرېواتۀ طرف ته ټول بادشاهان د هغې نه خبر شول. دا د حِتیانو، اموریانو، کنعانیانو، فرزیانو، حِویانو او یبوسیانو بادشاهان ؤو، خوک چې د غرونو په مُلک کښې او د نمرپرېواتۀ په طرف د غرونو په لمنو کښې او د مدیترانی د سمندر غاړې سره د شمال په طرف د لبنان غرونو پورې اوسېدل. ﴿۲﴾ هغوئ ټول یو ځائ شول او د یشوَع او بنی اِسرائیلو خِلاف یې فوجونه راغونډ کړل. ﴿۳﴾ چې یشوَع د یریحو او عی سره څۀ کړی ؤو نو د جبعون خلق حِویان د هغې نه خبر شول. ﴿۴﴾ نو هغوئ د هغۀ د دوکه کولو فیصله وکړه. هغوئ لاړل او څۀ خوراک یې راواخستو او زړې بوجۍ او بیا ګنډلے شوی د میو مشکونه یې په خرونو باندې بار کړل. ﴿۵﴾ هغوئ زړې مخلے شوې جامې او مرمت شوې زړې څپلۍ واچولې. او هغه روټۍ چې هغوئ ځان سره اخستې وه، اوچه او پشمی شوې وه. ﴿۶﴾ بیا هغوئ هغه کېمپ ته ورغلل چې په جِلجال کښې وو او یشوَع او بنی اِسرائیلو ته یې ووئیل، ”مونږه د لرې مُلک نه راغلی یُو. مونږ غواړُو چې تاسو مونږ سره یوه معاهده وکړئ.“ ﴿۷﴾ خو بنی اِسرائیلو ووئیل، ”مونږ تاسو سره څنګه معاهده وکړُو؟ کېدے شی چې تاسو د نزدې ځائ اوسېدونکی یئ.“ ﴿۸﴾ هغوئ یشوَع ته ووئیل، ”مونږ ستاسو خِدمتګار یُو.“ یشوَع د هغوئ نه تپوس وکړو، ”تاسو څوک یئ؟ او د کوم ځائ نه راغلی یئ؟“ ﴿۹﴾ بیا هغوئ یشوَع ته دا قیصه بیان کړه، ”صاحِبه، مونږ د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په حقله اورېدلی دی او مونږ د هغه هر څۀ نه خبر شوی یُو چې هغۀ په مِصر کښې کړی دی نو مونږ څکه د ډېر لری مُلک نه راغلو. ﴿۱۰﴾ او څۀ چې هغۀ د اُردن نمرخاتۀ طرف ته د اموریانو دوو بادشاهانو سره کړی دی یعنې د حسبون بادشاه سیحون او د بسن بادشاه عوج سره چې هغه په عستارات کښې اوسېدو. ﴿۱۱﴾ زمونږ مشرانو او زمونږ په مُلک کښې اوسېدونکو ټولو خلقو مونږ ته ووئیل چې د سفر دپاره څۀ خوراک تیار کړُو او تاسو سره مِلاوېدو له راشو. مونږ ته وئیلے شوی ؤو چې خپل ځانونه ستاسو خِدمت ته حاضر

کړُو. او تاسو ته ووايو چې تاسو زمونږ سره يو تړون وکړئ. (۱۲) زمونږ روټۍ ته وګوره، کله چې مونږ د دې سره د خپلو
کورونو نه ستاسو سره مِلاوېدو دپاره راوتُو نو دا لا ګرمه وه. خو وګوره، اوس دا اوچه شوې ده او پشم يې کړے دے. (۱۳) کله
چې مونږ مشکونه د ميو نه ډک کړل نو دا نوی وُو. خو وګوره، اوس دا شلېدلی دی. زمونږه جامې او څپلې د اوږد سفر په وجه
زړې شوې دی." (۱۴) بنی اِسرائيلو د هغوئ څۀ روټۍ واخستله، خو هغوئ د مالِک خُدائ سره د دې په حقله مشوره ونۀ کړه.
(۱۵) يشوَع د جبعون خلقو سره د امن تړون وکړو او هغوئ يې ژوندی پرېښودل. د بنی اِسرائيلو مشرانو کلکه وعده وکړه چې په
معاهده باندې به عمل کوی. (۱۶) د تړون نه درې ورځې وروستو بنی اِسرائيلو ته پته ولګېده چې دا خلق په حقيقت کښې د نزدې
ځائ اوسېدونکی وُو. (۱۷) نو اِسرائيليان روان شول او درې ورځې پس هغه ښارونو ته ورسېدل چې دا خلق په کښې اوسېدل،
جبعون، کفيره، بيروت او قِريَت‌يعريم. (۱۸) خو بنی اِسرائيلو هغوئ ځکه نۀ شول وژلے چې د هغوئ مشرانو ورسره د مالِک
خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک په نامه کلکه وعده کړې وه. ټولو خلقو د دې په حقله مشرانو ته شکايت وکړو، (۱۹) خو هغوئ
په جواب کښې ووئيل، "مونږه هغوئ سره د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک په نوم کلکه وعده کړې ده. اوس مونږ
هغوئ ته څۀ نقصان نۀ شُو رسولے. (۲۰) د خپلې وعدې په وجه په مونږ لازم دی چې هغوئ اوسېدو ته پرېږدو. کۀ مونږ داسې
ونۀ کړل نو خُدائ پاک به مونږ له سزا راکړی. (۲۱) هغوئ مۀ وژنئ خو هغوئ به زمونږ دپاره لرګی ماتوی او اوبۀ به راوړی." او
مشرانو هم دغه مشوره راکړې ده. (۲۲) يشوَع حُکم وکړو چې د جبعون خلق دې هغۀ له راوستلے شی. او هغۀ د هغوئ نه تپوس
وکړو، "تاسو ولې مونږ دوکه کړُو او راته مو ووئيل چې مونږ د لرې ځائ نه راغلی يُو، اګر چې تاسو دلته نزدې اوسېدئ؟ (۲۳) د
دې کار کولو په وجه تاسو لعنتی شوی يئ. ستاسو خلق به د هميشه دپاره غلامان وی. لرګی به ماتوی او زما د خُدائ پاک کور
ته به اوبۀ راوړی." (۲۴) هغوئ په جواب کښې ووئيل، "صاحِبه، مونږ ځکه داسې وکړل چې مونږ ته پوره خبر رارسېدلے دے
چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک خپل خِدمت کوونکی موسیٰ له دا حُکم ورکړے وو چې دا ټول مُلک تاسو له درکړی او
چې څومره خلق په هغه مُلک کښې وی نو ويه يې وژنئ. مونږ ستاسو نه سخت يرېدو نو په دې وجه مو دا کار کړے دے او
زمونږ سره د خپل ژوند فکر وو. (۲۵) اوس مونږ ستاسو په قبضه کښې يُو، څۀ چې درته ښۀ ښکاری نو هم هغه شان وکړئ."
(۲۶) نو يشوَع بنی اِسرائيلو له اجازت ورنۀ کړو چې هغوئ ووژنی. (۲۷) خو هم په هغه وخت هغۀ د هغوئ نه غلامان جوړ کړل
چې لرګی ماتوی او د مالِک خُدائ د قربان‌ګاه او بنی اِسرائيلو دپاره اوبۀ راوړی. او تر نن ورځې پورې هغوئ په هغه ځائ کښې
هم دا کار کوی چې مالِک خُدائ د خپل عبادت دپاره غوره کړے دے.

د اموريانو شکست خوړل

۱۰ (۱) د يروشلم بادشاه ادونی‌صدق خبر شو چې يشوَع عی قبضه کړے دے او بېخی يې تباه کړے دے او د دې بادشاه يې
وژلے دے، لکه څنګه چې يشوَع د يريحو او د دې بادشاه سره هم دغه شان کړی وُو. هغه د دې نه هم خبر شو چې د جبعون
خلقو د بنی اِسرائيلو سره صُلح کړې ده او د هغوئ سره اوسيږی. (۲) د يروشلم خلق د دې په وجه يرې واخستل ځکه چې
جبعون د شاهی ښارونو په شان يو لوئ ښار وو، دا د عی نه هم لوئ وو او د دې سړی تکړه جنګيالی وُو. (۳) نو ادونی‌صدق د
حبرون بادشاه هوهام له، د يرموت بادشاه پيرام، د لکيس بادشاه يفيع او د عجلون بادشاه دبير له دا پيغام ولېږلو، (۴) "راشئ
او په جبعون باندې په حمله کولو کښې زما مدد وکړئ، ځکه چې د جبعون خلقو د يشوَع او د بنی اِسرائيلو سره صُلح کړې ده."
(۵) دې پينځو اموری بادشاهانو، د يروشلم بادشاه، د حبرون، د يرموت، د لکيس او د عجلون بادشاه يو لښکر جوړ کړو،
جبعون يې محاصره کړو او حمله يې ورباندې وکړه. (۶) د جبعون سړو يشوَع له دا خبر ورولېږلو چې هغه د جِلجال په کېمپ
کښې وو، "په دې وخت کښې مونږ عاجزان هم داسې مۀ پرېږده. سمدستی راشه او زمونږ مدد وکړه. د غرونو په مُلک کښې ټول
اموری بادشاهان په خپلو کښې ملګری شوی دی او په مونږ يې حمله کړې ده." (۷) نو يشوَع او د هغۀ ټول لښکر د جِلجال نه
روان شول چې په دې کښې تکړه فوجيان هم شامل وُو. (۸) مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل، "د هغوئ نه مۀ يرېږه. ما د
مخکښې نه تا له فتح درکړې ده. د هغوئ يو کس به هم ستا مقابله نۀ شی کولے." (۹) يشوَع او د هغۀ لښکر ټوله شپه د جِلجال
نه جبعون ته مزل وکړو او هغوئ په اموريانو باندې يوه ناڅاپه حمله وکړه. (۱۰) مالِک خُدائ اموريان د بنی اِسرائيلو په وړاندې
په وارخطايۍ آخته کړل. بنی اِسرائيلو په جبعون کښې د هغوئ قتلِ عام وکړو او د هغه سړک پورې وريسې وُو چې بره

بیت‌حورون ته تلے دے او په جنوب کښې د عزیقه او مقیده پورې يې وربانديې حملې کولې. (١١) په کوم وخت کښې چې اموريان د بنى اِسرائيلو نه لاندې درې ته تښتېدل، نو مالِک خُدائ تر عزيقه پورې په هغوئ باندې لويه ږلۍ ووروله. په ږلۍ باندې د هغې نه هم زيات مړهٔ شول چې څومره بنى اِسرائيلو وژلى وُو. (١٢) په هغه ورځ کله چې مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو سرہ له په امورِيانو باندې فتح ورکړه، يشوَع د مالِک خُدائ سره خبرې وکړې. هغهٔ د بنى اِسرائيلو په مخکښې داسې وفرمائيل، ”اے نمره، د جبعون دپاسه ولاړ اوسه، اے سپوږمۍ، د ايالون په مېدان ودرېږه.“ (١٣) نو نمر نېغ ودرېدو او سپوږمۍ تر هغې پورې حرکت نهٔ کولو تر کومې پورې چې قوم د خپلو دشمنانو نه بدل نهٔ وو اخستے. دا د ياشر په کِتاب کښې ليکلى دى. نمر د آسمان په مېنځ کښې ولاړ وو او تقريباً ټوله ورځ پرې نهٔ وتلو. (١۴) داسې ورځ نهٔ د دې نه مخکښې تېره شوې ده او نهٔ د دې نه پس راغلې ده، په هغه وخت کښې مالِک خُدائ د يو سړى خبرو ته توجو وکړه، ځکه چې مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو دپاره جنګ کولو.
(١۵) د دې نه پس، يشوَع او د هغهٔ لښکر په جِلجال کښې کېمپ ته راواپس شول.

د يشوَع په ذريعه د پينځو امورى بادشاهانو نيول

(١٦) په هغه وخت هغه پينځهٔ امورى بادشاهان وتښتېدل او د مقيده په غار کښې پټ شول، (١٧) يشوَع چا خبر کړو چې هغوئ په کوم ځائ کښې پټ وُو. (١٨) هغهٔ وفرمائيل، ”د غار د خولې مخې ته يو څو غټ کاڼى راورغړوئ او څهٔ څوکيداران هلته ودروئ، (١٩) خو تاسو په خپله هلته مهٔ ايسارېږئ. په دشمن پسې روان اوسئ او د شا د طرف نه وربانديې حمله وکړئ، هغوئ مهٔ پرېږدئ چې خپلو ښارونو ته ورسيږى. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له په هغوئ باندې فتح درکړې ده.“ (٢٠) يشوَع او د بنى اِسرائيلو سړو د اموريانو لښکر تقريباً ختم کړو، خو څهٔ پاتې کسانو د ښار په دېوالونو کښې دننه د پناه ځائ پيدا کړو او ونهٔ وژلے شول. (٢١) بيا د يشوَع ټول سړى په خېر سره د مقيده په کېمپ کښې يشوَع له واپس راغلل. د دې نه پس په هغه مُلک کښې هيچا دا جرأت نهٔ شو کولے چې د بنى اِسرائيلو خِلاف څهٔ ووائى. (٢٢) بيا يشوَع وفرمائيل، ”د هغه غار خولهٔ کولاو کړئ او هغه پينځهٔ بادشاهان ما له بهر راوباسئ.“ (٢٣) نو غار کولاو کړے شو او د يروشلم، حبرون، يرموت، لکيس او عجلون بادشاهان رابهر کړے شول (٢۴) او هغوئ يشوَع ته راوستلے شول. يشوَع بيا د بنى اِسرائيلو ټول سړى راوغوښتل او هغه آفسرانو له يې حُکم ورکړو چې، ”راشئ او خپلې پښې د بادشاهانو په څټُونو باندې کېږدئ.“ او هغوئ ورله په څټُونو پښې کېښودې. (٢۵) بيا يشوَع آفسرانو ته وفرمائيل، ”يرېږئ مه او نهٔ چې بې‌حوصلې شئ. اراده مضبوطه کړئ او تکړه شئ ځکه چې مالِک خُدائ به ستاسو ټولو دشمنانو سره هم دغه شان کوى.“ (٢٦) بيا يشوَع بادشاهان ووژل او په پينځو ونو پورې يې راځوړند کړل او تر ماښګره پورې د هغوئ لاشونه هلته وُو. (٢٧) د نمرپرېواتو په وخت کښې يشوَع حُکم وکړو او د هغوئ لاشونه راکوز کړے شول او هم په هغه غار کښې وغورزولے شول چرته چې هغوئ مخکښې پټ وُو. د غار په خولهٔ باندې لوئ کاڼى کېښودلے شول او هغوئ تر اوسه پورې هلته دى.

د يشوَع نورې امورى علاقې قبضه کول

(٢٨) يشوَع حمله وکړه او مقيده او د هغې بادشاه يې په هغه ورځ ونيولو. هغهٔ په ښار کښې ټول خلق ووژل او هيڅ څوک هم ژوندى پاتې نهٔ شُو. يشوَع د مقيده بادشاه سره هم هغه شان وکړل چې څهٔ يې د يريحو بادشاه سره کړى وُو. (٢٩) د دې نه پس، يشوَع او د هغهٔ لښکر د مقيده نه لِبناه ته لاړو او په دې يې حمله وکړه. (٣٠) مالِک خُدائ بنى اِسرائيلو له په دې ښار او د دې په بادشاه باندې هم فتح ورکړه. يشوَع هيڅ څوک هم ژوندى پرې نهٔ ښودل او هغهٔ د دې بادشاه سره هم هغه شان وکړل چې څنګه يې د يريحو بادشاه سره کړى وُو. (٣١) د دې نه پس، يشوَع او د هغهٔ لښکر د لِبناه نه لکيس ته لاړل، دا يې هم محاصره کړو او حمله يې پرې وکړه. (٣٢) د جنګ په دويمه ورځ مالِک خُدائ بنى اِسرائيلو له په لکيس فتح ورکړه. څنګه چې هغوئ د لِبناه سره کړى وُو، نو هغوئ هيڅ څوک هم ژوندى پرې نهٔ ښودل او په ښار کښې يې هر يو کس ووژلو. (٣٣) د جزر بادشاه هورم د لکيس د مدد دپاره راغلو، خو يشوَع هغهٔ او د هغهٔ لښکر له شکست ورکړو او هغهٔ يو کس هم ژوندے پرې نهٔ ښودو. (٣۴) وريسې، يشوَع او د هغهٔ لښکر د لکيس نه عجلون ته لاړل، دا يې محاصره کړو او حمله يې وربانديې وکړه. (٣۵) هغوئ هم په هغه ورځ دا قبضه کړو او هلته هر يو کس يې ووژلو، هم هغه شان چې څنګه يې د لکيس سره کړى وُو. (٣٦) د دې نه پس، يشوَع او د هغهٔ

لښکر د عجلون نه حبرون ته وختل، حمله يې پرې وکړه ۳۷ او قبضه يې کړو. هغوئ بادشاه، په هغه ښار او ګېرچاپېره ټولو ښارونو کښې هر يو کس ووژلو. يشوَع هغه ښار پوره تباه کړو، هم هغه شان چې څنګه هغهٔ د عجلون سره کړی وُو. په دې کښې هغوئ هيڅ څوک هم ژوندے پرې نهٔ ښودلو. ۳۸ بيا يشوَع او د هغهٔ لښکر دبير ته ورواپس شول او په دې يې حمله وکړه. ۳۹ هغهٔ دا، د دې بادشاه او ګېرچاپېره ښارونه يې قبضه کړل. هغوئ هر يو کس ووژلو. يشوَع په دبير او د دې د بادشاه سره هم هغه شان کار وکړو چې څنګه کار يې د حبرون او لِبناه او د دې د بادشاه سره کړے وو. ۴۰ يشوَع ټول مُلک قبضه کړو. هغهٔ د غرونو مُلک، د نمرخاتهٔ طرف ته لاندې علاقې او د نمرپرېواتهٔ طرف ته د غرونو لمنې او په جنوب کښې اوچ مُلک او د دې ټولو بادشاهانو له يې شکست ورکړو. هغهٔ هيڅ څوک هم ژوندے پرې نهٔ ښودو، هر يو کس ووژلے شو. دا هغه څهٔ وُو چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک يې حُکم کړے وو. ۴۱ يشوَع د قادِس برنيع نه واخله تر غزه پورې او د جشن ښار ګېرچاپېره علاقې نه واخله تر جبعون ښار پورې ټولو بادشاهانو له شکست ورکړو. ۴۲ يشوَع دا ټول بادشاهان او د هغوئ علاقه په يو وخت کښې فتح کړه ځکه چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک د بنی اِسرائيلو په جنګ کښې مدد کولو. ۴۳ د دې نه پس، يشوَع او د هغهٔ لښکر په جِلجال کښې واپس کېمپ ته لاړل.

د يشوَع يابين او د هغهٔ ملګرو له شکست ورکول

۱۱ ۱ کله چې د بنی اِسرائيلو د فتحې خبر د حصور بادشاه يابين ته ورسېدو، نو هغهٔ د مدون بادشاه يوباب، د سِمرون او اکشاف بادشاهانو له خبر ورولېږلو، ۲ او په شمال کښې د غرونو مُلک ټولو بادشاهانو، د ګليل ډنډ جنوبی طرف ته د اُردن په وادئ کښې بادشاهانو، د ګليل غرونو په لمن کښې بادشاهانو، او د دور سره نزدې د سمندر په غاړه بادشاهانو له يې هم خبر ورولېږلو. ۳ هغهٔ کنعانيانو له چې د اُردن سيند په دواړو طرفونو باندې اوسېدل، او اموريانو، حِتيانو، فرزيانو او د غرونو په مُلک کښې يبوسيانو له هم خبر ورولېږلو او داسې هغه حِويانو له يې هم خبر ورولېږلو چې هغوئ د مصفاه په مُلک کښې د حرمون غرهٔ په لمن کښې اوسېدل. ۴ نو هغوئ د خپلو ټولو فوجيانو سره راغلل، دا دومره ډېر سړی وُو لکه چې د سمندر په غاړه شګې وی. د هغوئ سره ډېر آسونه او جنګی ګاډی هم وې. ۵ دې ټولو بادشاهانو په خپلو کښې اِتحاد وکړو او په يو ځائ راغلل او د بنی اِسرائيلو خِلاف جنګ کولو دپاره يې د ميروم خوړ سره خېمې ولګولې. ۶ مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل، ”د هغوئ نه مهٔ يرېږه. سبا تر دې وخته پورې به ما هغوئ ټول د بنی اِسرائيلو دپاره وژلی وی. بيا تهٔ به ضرور د هغوئ آسونه ګوډ کړې او د هغوئ جنګی ګاډی به وسوزوې.“ ۷ نو يشوَع او د هغهٔ ټولو سړو د ميروم د خوړ سره په هغوئ باندې اچانک حمله وکړه. ۸ مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو له په هغوئ باندې فتح ورکړه، اِسرائيليان ورپسې وُو او په شمال کښې تر مسرفات مائم او صيدا او نمرخاتهٔ طرف تر مصفاه وادئ پورې ورپسې وُو. جنګ تر هغې پورې جاری وو چې د دشمن يو کس هم ژوندے پاتې نهٔ شو. ۹ يشوَع د هغوئ سره هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو يعنې هغهٔ د هغوئ آسونه شل ګوډ کړل او جنګی ګاډی يې ورله وسوزولې. ۱۰ بيا يشوَع راواپس شو، حصور يې ونيولو او د دې بادشاه يې ووژلو. په هغه وخت کښې حصور د ټولو بادشاهتونو مرکزی ښار وو. ۱۱ هغوئ هلته هر يو کس ووژلو، هيڅ څوک هم ژوندے پاتې نهٔ شو او ښار وسوزولے شو. ۱۲ يشوَع هغه ټول ښارونه او د دې بادشاهان ونيول، هر يو کس يې ووژلو، هم هغه شان چې څنګه د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ حُکم کړے وو. ۱۳ خو بنی اِسرائيلو هغه يو ښار هم ونهٔ سوزولو کوم چې په غونډو باندې جوړ شوے وو خو يشوَع صِرف حصور سوزولے وو. ۱۴ بنی اِسرائيلو د دې ښارونو نه ټول مالِ غنيمت او څاروی بوتلل او د خپلو ځانونو دپاره يې وساتل. خو هغوئ ټول کسان ووژل، هيڅ څوک هم ژوندی پاتې نهٔ شُو. ۱۵ مالِک خُدائ خپل خِدمت کوونکی موسیٰ له حُکم ورکړے وو، موسیٰ دا حُکم يشوَع له ورکړو او يشوَع وربانډې عمل وکړو. هغهٔ هغه هر څهٔ وکړل چې مالِک خُدائ موسیٰ ته د هغې حُکم کړے وو.

هغه علاقې چې حضرت يشوَع قبضه کړې وې

۱۶ يشوَع هغه ټول مُلک قبضه کړو د غرونو مُلک، د غرونو لمنې، چې په شمال او جنوب دواړو طرفونو باندې وُو، د جشن

ټوله علاقه او د دې جنوبي طرف ته خُشک مُلک او هم دې سره د اُردن د وادۍ. ﴿۱۷-۱۸﴾ هغه علاقه په جنوب کښې د ادوم سره نزدې د خلق غر نه واخله، په شمال کښې د بعل‌جاد پورې او د لبنان په وادۍ کښې د حرمون غر جنوبي طرف پورې خوره شوه. يشوَع د دې علاقې د بادشاهانو سره تر ډېر وخته پورې جنګ وکړو، خو هغهٔ هغوئ ټول ونيول او وې وژل. ﴿۱۹﴾ جبعون هغه يواځينے ښار وو چې د بنی اِسرائيلو سره يې صُلح وکړه، هلته څهٔ حِويان اوسېدل. باقی نور ټول په جنګ کښې فتح شوی ؤو. ﴿۲۰﴾ مالِک خُدائ هغوئ په خپله تکړه کړی ؤو چې د بنی اِسرائيلو سره جنګ وکړی، نو داسې هغوئ بېخی تباه کړے شول او ټول په بې‌رحمئ سره ووژلے شول. دا هغه څهٔ ؤو چې مالِک خُدائ د دې حُکم موسیٰ له ورکړے وو. ﴿۲۱﴾ په هغه وخت کښې يشوَع لاړو او د دېوانو نسل عناقيان يې تباه کړل چې د غرونو په مُلک کښې، حبرون، دبير، عناب او د يهوداه او بنی اِسرائيل د غرونو په ټول مُلک کښې اوسېدل. يشوَع هغوئ او د هغوئ ښارونه پوره تباه کړل. ﴿۲۲﴾ د بنی اِسرائيلو په مُلک کښې يو عناقے هم پاتې نهٔ شو، اګر چې څهٔ عناقيان په غزه، جات او اشدود کښې پاتې ؤو. ﴿۲۳﴾ يشوَع هغه ټول مُلک قبضه کړو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم کړے وو. يشوَع دا بنی اِسرائيلو له ورکړو چې خپل ميراث يې شی او په هره قبيله باندې يې په حِصو کښې تقسيم کړو. نو بيا په هغه مُلک کښې جنګونه ختم شول او امن و امان شو.

د حضرت موسیٰ نه شکست خوړونکی بادشاهان

۱۲ ﴿۱﴾ بنی اِسرائيلو دوو بادشاهانو له شکست ورکړو، نو د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته، د ارنون وادۍ نه واخله د اُردن تر وادۍ پورې او هم داسې په شمال کښې د حرمون غر پورې ټول مُلک يې فتح کړے وو او قبضه يې پرې کړې وه. ﴿۲﴾ يو اموری بادشاه سيحون وو چې هغهٔ به په حسبون باندې بادشاهی کوله. د هغهٔ په بادشاهۍ کښې نيم جِلعاد شامل وو، د عروعير نه واخله چې د ارنون وادۍ په غاړه وو او د هغه وادۍ په مينځ کښې ښار او هم داسې د يبوق سيند پورې چې دا د عمون سرحد وو، ﴿۳﴾ په دې کښې د اُردن وادی يعنې په جنوب کښې د ګليل درياب نه واخله د مړ درياب نمرخاتهٔ طرف تر بيت‌يسيموت پورې او د پِسګه غر د لمنو پورې علاقې شاملې وې. ﴿۴﴾ هغوئ د بسن بادشاه عوج له هم شکست ورکړو، څوک چې د رفائيم آخری پاتې شوے وو، هغهٔ به په عستارات او ادرعی باندې بادشاهی کوله. ﴿۵﴾ د هغهٔ په بادشاهۍ کښې د حرمون غر، سلکه او د جسور سرحدونو پورې ټول بسن او معکه او نيم جِلعاد او هم داسې د حسبون بادشاه سيحون د علاقې پورې مُلک په کښې شامل وو. ﴿۶﴾ موسیٰ او بنی اِسرائيلو دې دوو بادشاهانو له شکست ورکړے وو. د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ د هغوئ مُلک د روبين، جاد او د منسی نيمې قبيلې له د دې دپاره ورکړے وو چې د هغوئ خپل ميراث شی.

هغه بادشاهان چې حضرت يشوَع شکست ورکړے وو

﴿۷﴾ نو يشوَع او بنی اِسرائيلو د اُردن نمرپرېواتهٔ طرف ته دې ټولو بادشاهانو له شکست ورکړو چې په دې کښې د لبنان وادۍ بعل‌جاد نه واخله په جنوب کښې د ادوم سره نزدې د خلق غر پورې علاقې شاملې وې. يشوَع دا مُلک په قبيلو باندې تقسيم کړو او دا يې ورکړو چې پوخ ميراث يې شی. ﴿۸﴾ په دې حِصه کښې د غرونو مُلک، نمرپرېواتهٔ طرف ته د غرونو لمنې، د اُردن وادی او د دې لمنې، نمرخاتهٔ طرف ته کوزه علاقه او په جنوب کښې خُشکه علاقه شامله وه. په دې علاقه کښې حِتيان، اموريان، کنعانيان، فرزيان، حِويان او يبوسيان اوسېدل. ﴿۹﴾ بنی اِسرائيلو چې کومو بادشاهانو له شکست ورکړو هغه دا دی، يريحو، عی چې بيت‌ايل ته نزدې وو، ﴿۱۰﴾ يروشلم، حبرون، ﴿۱۱﴾ يرموت، لکيس، ﴿۱۲﴾ عجلون، جزر، ﴿۱۳﴾ دبير، جدر، ﴿۱۴﴾ حُرمه، عراد، ﴿۱۵﴾ لِبناه، عدولام، ﴿۱۶﴾ مقيده، بيت‌ايل، ﴿۱۷﴾ تفوح، حِفر، ﴿۱۸﴾ افيق، لشرون، ﴿۱۹﴾ مدون، حصور، ﴿۲۰﴾ سِمرون مرون، اکشاف، ﴿۲۱﴾ تعنک، مِجدو، ﴿۲۲﴾ قادِس، يقنِعام چې په کرمل کښې وو، ﴿۲۳﴾ دور چې د سمندر په غاړه وو، جوئيم، چې په ګليل کښې وو، ﴿۲۴﴾ او تِرضاه. دا ټول يو دېرش بادشاهان ؤو.

د کنعان په پاتې علاقو باندې د قبضې کولو حکم

١٣ (١) اوس يشوَع ډېر بوډا شوے وو. مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، "تهٔ ډېر بوډا شوے يې خو تر اوسه پورې په ډېره
علاقه باندې قبضه کول پاتې دى، (٢) د فلستيانو او جسوريانو ټوله علاقه، (٣) او ورسره په جنوب کښې د عويانو ټوله علاقه. د
مِصر سرحد سره د سيحور نِهر نه واخله په شمال کښې د عقرون سرحد پورې علاقه د کنعانيانو ګڼلے شوه، او د فلستيانو
بادشاهان په غزه، اشدود، اسقلون، جات او عقرون کښې اوسېدل. (٤) تر اوسه پورې د کنعانيانو او معاره ټول مُلک هلته دے
کوم چې د صيدانيانو دے او هم داسې د امورى سرحد افيق پورې، (٥) د جبليانو مُلک، نمرخاتهٔ طرف ته ټول لبنان، د بعل‌جاد
نه چې د حرمون غر جنوب طرف ته ده د حمات درې پورې. (٦) په دې کښې د هغه صيدانيانو ټوله علاقه شامله ده کوم چې د
لبنان د غرونو او مسرفات مائم په مينځ کښې د غرونو په مُلک کښې اوسيږى. کله چې اِسرائيليان مخ په وړاندې ځى نو زهٔ به دا
ټول خلق وشړم. لکه څنګه چې ما حُکم درکړے دے نو تهٔ به هغه مُلک په بنى اِسرائيلو باندې تقسيم کړې. (٧) نو اوس دا زمکه
په هغه نورو نهو قبيلو او د منسى په نيمه قبيله باندې تقسيم کړه چې د هغوئ خپل ميراث شى."

د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته علاقې تقسيم کېدل

(٨) د روبين، جاد او د منسى نيمې قبيلې د مخکښې نه هغه زمکه اخستې وه کومه چې موسىٰ، د مالِک خُدائ خِدمتګار هغوئ
له ورکړې وه، دا د اُردن سيند نمرخاتهٔ طرف ته وه. (٩) د هغوئ علاقه د ارنون وادى په غاړه تر عروعير او د هغه وادى په
مينځ کښې ښار پورې خوره شوه او په دې کښې د ميدبا نه واخله تر ديبون پورې ټولې اوچتې علاقې شاملې وې. (١٠) دا د
عمون سرحد پورې لاړه او هغه ټول ښارونه په کښې شامل وُو په کومو باندې چې امورى بادشاه سيحون حکومت کړے وو،
چې هغهٔ په حسبون کښې بادشاهى کړې وه. (١١) په دې کښې د جِلعاديانو، د جسوريانو او د معکيانو علاقې، د حرمون ټول غر
او تر سلکه پورې ټول بسن شامل وو. (١٢) په کښې د عوج بادشاهى هم شامله وه کوم چې د رفائيم آخرى پاتې شوے وو، چې
هغهٔ په عستارات او ادرعى باندې بادشاهى کړې وه. موسىٰ دې خلقو له شکست ورکړے وو او هغوئ يې شړلى وُو. (١٣) خو بنى
اِسرائيلو د جسور او معکه خلق نهٔ وُو شړلى، هغوئ تر اوسه پورې د بنى اِسرائيلو سره اوسيږى. (١٤) موسىٰ د ليوى قبيلې له په
ميراث کښې هيڅ زمکه نهٔ وه ورکړې، لکه څنګه چې مالِک خُدائ موسىٰ ته فرمائيلى وُو چې ليويانو ته به د خپلې برخې په توګه
هغه قربانۍ ملاويږى کومې چې مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک ته په قربان‌ګاه باندې سوزولے شى.

د روبين قبيلې ته حواله شوے مُلک

(١٥) موسىٰ د هغه مُلک يوه حِصه د روبين د قبيلې کورَنو له ورکړې وه چې د هغوئ ميراث شى. (١٦) د هغوئ علاقه د ارنون
وادى په غاړه د عروعير پورې او د هغه وادى تر مينځ ښار پورې خوره وه او په دې کښې د ميدبا نه ګېرچاپېره ټولې اوچتې
علاقې شاملې وې. (١٧) په دې کښې حسبون او د اوچتې علاقې ټول ښارونه شامل وُو يعنې ديبون، بامات بعل، بيت‌بعل معون،
(١٨) يهض، قديمات، مفعت، (١٩) قِريَتائم، سبماه او په وادى کښې په غر باندې ضره‌سحر، (٢٠) بيت‌فعور، د پِسګه غر ښکته
علاقې او بيت‌يسيموت. (٢١) په دې کښې د اوچتې علاقې ټول ښارونه او د امورى بادشاه سيحون ټول مُلک شامل وو، امورى
بادشاه سيحون په حسبون بادشاهى کړې وه. موسىٰ هغهٔ له او دغسې د ميديان دې حکمرانانو له هم شکست ورکړو، ايوى، رِقم،
صور، حُور او رِبع. د سيحون په مُلک کښې دې ټولو بادشاهانو حکومت کړے وو. (٢٢) کوم خلق چې بنى اِسرائيلو ووژل په
هغې کښې د بعور زوئ بلعام فال کتونکے هم شامل وو. (٢٣) نمرپرېواتهٔ طرف ته د اُردن سيند د روبين قبيلې سرحد وو. دا هغه
ښارونه او کلى وُو چې د روبين قبيلې کورَنو له ورکړے شوى وُو چې د هغوئ خپل ميراث شى.

د جاد قبيلې ته حواله شوې علاقه

(٢٤) موسىٰ د هغه مُلک يوه حِصه د جاد قبيلې کورَنو له هم ورکړې وه چې د هغوئ خپل ميراث شى. (٢٥) د هغوئ په علاقه
کښې يعزير او د جِلعاد ټول ښارونه، د عروعير پورې د عمونيانو نيم مُلک شامل وو، کوم چې د ربه نمرخاتهٔ طرف ته دے، (٢٦)
د هغوئ مُلک د حسبون نه تر رامت مصفاه او بطونيم پورې او د محنايم نه تر دبير سرحد پورې خور وو. (٢٧) د اُردن په وادى

کښې په دې کښې بيت‌هارم، بيت‌نِمره، سُکات، صفون او د حسبون بادشاه سيحون باقی پاتې بادشاهی شامله وه. د هغوئ نمرپرېواتۀ طرف ته سرحد د گليل درياب پورې د اُردن سيند وو. ۲۸ دا هغه ښارونه او کلی وُو کوم چې د جاد قبيلې کورَنو له ورکړے شوی وُو چې د هغوئ خپل ميراث شی.

د نمرخاتۀ طرف ته منسی قبيلې ته حواله شوې علاقه

۲۹ موسیٰ د هغه مُلک يوه حِصه د منسی نيمې قبيلې کورَنو له ورکړې وه چې د هغوئ خپل ميراث شی. ۳۰ د هغوئ علاقه تر محنايم پورې خوره وه او په دې کښې ټول بسن، د بسن بادشاه عوج ټوله بادشاهی او هم داسې په بسن کښې د يائير ټول شپېتۀ کلی هم شامل وُو. ۳۱ په کښې نيم جِلعاد او هم داسې عستارات او ادرعی، په بسن کښې د عوج په بادشاهی کښې ښارونه هم شامل وُو. دا ټول د منسی زوئ مکير اولاد نيمو کورَنو له ورکړے شوی وُو. ۳۲ کله چې موسیٰ د موآب په مېدانونو کښې وو نو هغۀ د يريحو نمرخاتۀ طرف ته او د اُردن مُلک داسې تقسيم کړو. ۳۳ خو موسیٰ ليوی قبيلې له په ميراث کښې هيڅ هم ورنۀ کړل. ځکه چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک د هغوئ ميراث دے لکه څنگه چې هغۀ ورسره وعده کړې وه.

د اُردن سيند نمرپرېواتۀ طرف ته د علاقې تقسيم

۱۴ ۱ دا هغه حِساب کِتاب دے چې د اُردن سيند نمرپرېواتۀ طرف ته د کنعان مُلک په بنی اِسرائيلو باندې څنگه تقسيم شوے وو. اِلیعزر اِمام، د نون زوئ يشوَع او د بنی اِسرائيلو د قبيلو کورَنو مشرانو دا په خلقو باندې تقسيم کړو. ۲ لکه څنگه چې مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو چې د اُردن سيند نمرپرېواتۀ طرف ته نهه نيمو قبيلو ته د ميراث د مِلاوېدو دا فېصله دې د پچې په ذريعه وشی. ۳-۴ موسیٰ د اُردن نمرخاتۀ طرف ته مُلک د مخکښې نه هغه نورو دوه نيمو قبيلو ته حواله کړے وو. د يوسف اولاد په دوو قبيلو کښې تقسيم وو، منسی او اِفرائيم. موسیٰ په هغه زمکه کښې ليويانو له هيڅ حِصه ورنۀ کړه. خو هغوئ ته د اوسېدو دپاره داسې ښارونه مِلاو شول چې د هغوئ د څاروو او رَمو دپاره پټې په کښې وُو. ۵ بنی اِسرائيلو هغه زمکه هم هغه شان تقسيم کړه لکه څنگه چې مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو.

د حبرون کالب ته مِلاوېدل

۶ يوه ورځ د يهوداه د قبيلې څۀ خلق په جِلجال کښې يشوَع له راغلل. د هغوئ نه يو کس د يفُنه قنزی زوئ کالب هغۀ ته وفرمائيل، "تا ته پته ده چې مالِک خُدائ په قادِس برنيع کښې د خُدائ پاک بنده موسیٰ ته زما او ستا په حقله څۀ فرمائيلی وُو. ۷ زۀ د څلوېښتو کالو وم چې کله د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ زۀ د قادِس برنيع نه ولېږلم چې د مُلک معلومات حاصل کړم. نو ما هغۀ له صحيح خبر راوړو. ۸ کوم سړی چې زما سره تلی وُو نو هغوئ زمونږ خلق يرول. خو ما په وفادارئ سره د مالِک خُدائ زما د خُدائ پاک تابعداری وکړه. ۹ په هغه وخت موسیٰ ما سره دا لوظ وکړو چې ما او زما بچو ته به يې‌شکه دا مُلک د ميراث په توگه مِلاوېږی چې په کوم کښې ما قدم اېښے وو. ۱۰ خو اوس گوره، چې د کله نه مالِک خُدائ موسیٰ ته داسې فرمائيلی دی نو د هغې پينځۀ څلوېښت کاله وشول. دا هغه وخت وو چې کله بنی اِسرائيل په صحرا کښې روان وُو او مالِک خُدائ د خپلې وعدې په مطابق تر نن ورځې پورې زۀ ژوندے ساتلے يم. ما ته وگوره. زۀ د پينځۀ اتياو کالو يم ۱۱ او زۀ نن هم هغه شان تکړه يم چې څنگه په هغه وخت کښې وم چې کله موسیٰ لېږلے وم. زۀ تر اوسه پورې د جنگ او د باقی نورو کارونو دپاره اوس هم ښۀ تکړه يم. ۱۲ نو، ما له د غرونو هغه مُلک راکړه چې مالِک خُدائ په هغه ورځ زما سره د هغې وعده کړې وه په کومه ورځ چې ما او نورو جاسوسانو خبر راوړو. ما بيا تا ته ووئيل چې هلته د ديوانو نسل عناقيان د پَخو ديوالونو په لويو لويو ښارونو کښې وُو. مالِک خُدائ دې زما مل شی او هغوئ به زۀ وشړم، هم هغه شان لکه څنگه چې مالِک خُدائ فرمائيلی دی." ۱۳ يشوَع د يفُنه زوئ کالب دپاره برکت وغوښتلو او د حبرون ښار يې ورکړو چې د هغۀ خپل شی. ۱۴ حبرون تر اوسه پورې د يفُنه قنزی د زوئ کالب دے، ځکه چې هغۀ په وفادارئ سره د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک تابعداری کوله. ۱۵ د حبرون ښار مخکښې د قِريَت‌اربع په نوم يادېدو، ځکه چې اربع د ټولو نه لوئ

عناقي وو. نو بیا په هغه مُلک کښې جنګونه ختم شول او امن و امان شو.

د یهوداه قبیلې ته حواله شوې زمکه

۱۵ ۱ د یهوداه قبیلې کورَنو ته د زمکې یوه حِصه مِلاو شوه چې داسې بیان شوې ده، هغه مُلک په جنوب کښې د ادوم د سرحد سره د صین صحرا آخری جنوبی سر ته ورسېدو. ۲ دا جنوبی سرحد د مالګې درياب د جنوبی سر نه لاړو، ۳ او په جنوب کښې د لړم درې نه واخله تر صین پورې تلے وو. دا په جنوب کښې د قادِس برنیع نه تلے وو، د حصرون نه تېر وو او ادار ته رسېدلے وو او قرقع ته تاو وو، ۴ او عضمون ته تلے وو او د مدیترانی د سمندر ته د مِصر په سرحد باندې په نِهر باندې تلے وو، سرحد هلته ختم شوے وو. دا د یهوداه جنوبی سرحد وو. ۵ نمرخاتهٔ طرف ته سرحد یې د مالګې درياب وو، دا تر هغه خلیج پورې تلے وو چرته چې د اُردن سیند خالی کیږی. شمالی سرحد د هغه ځائ نه شروع کېدو، ۶ چې د بیت‌حجلاه پورې خور وو او د هغه غاړې په شمالی طرف تلے وو چې د هغې نه د اُردن وادی ښکارېده. بیا دا بوهن کاڼی پورې تلے وو، بوهن د روبین زوئ وو، ۷ د مصیبت د وادی نه تر دبیر پورې او بیا په شمال کښې د جِلجال طرف ته تاو وو، چې مخ یې د وادئ جنوبی طرف ته د ادمیم درې ته دے. دا د عین‌شمس د چینو نه عین‌راجل ته تلے وو، ۸ کوم چې د غرهٔ جنوبی طرف ته د هنوم وادئ نه تېر شوے وو چرته چې د یبوسیانو یروشلم ښار وو. سرحد بیا د هنوم وادئ نمرپرېواتهٔ طرف ته پاس غر ته ختلے وو، چې د رفائیم وادئ شمالی سر سره دے. ۹ د هغه ځائ نه دا د نفتوح چینو ته او بهر د عِفرون سره نزدې ښارونو ته تلے وو. دا هلته د بعله یعنې قِریَت‌یعریم طرف ته تاو وو، ۱۰ چرته چې دا د ادوم د غرونو مُلک طرف ته د بعله نمرپرېواتهٔ طرف ته تاو وو، د یعریم یعنې کسلون غرهٔ شمالی طرف ته، لاندې بیت‌شمس ته تلے وو او د تمنت نه تېر وو. ۱۱ سرحد بیا د عقرون شمالی طرف ته غرهٔ ته تلے وو، د سکرون طرف ته تاو وو، د بعله غر نه تېر وو او یبنی‌ایل ته تلے وو. دا د مدیترانی د سمندر سره ختم وو، ۱۲ چې د هغې نه نمرپرېواتهٔ طرف ته د مدیترانی سمندر وو. په دې سرحدونو کښې د یهوداه د قبیلو خلق اوسېدل.

د کالب د حبرون او دبیر فتح کول

۱۳ لکه څنګه چې مالِک خُدائ یشوَع ته حُکم کړے وو، د یهوداه د علاقې یوه حِصه د یفُنه زوئ کالب له ورکړے شوې وه. هغهٔ ته حبرون مِلاو شو، د هغه ښار نوم قِریَت‌اربع وو او اربع د عناقیانو پلار نیکهٔ وو. ۱۴ کالب د عناقیانو هغه اولاد د ښار نه وویستلو، چې د سیسی، اخیمان او تلمی قبیلې وې. ۱۵ د هغې ځائ نه هغه لاړو چې د دبیر په اوسېدونکو باندې حمله وکړی. هغه ښار مخکښې قِریَت‌سِفر بللے شو. ۱۶ کالب وفرمائیل، ”زهٔ به خپله لور عکسه هغه سړی له ورکړم چې وادهٔ یې کړی چې کوم سړے د قِریَت‌سِفر په قبضه کولو کښې کامیاب شی.“ ۱۷ د کالب وراړهٔ او د قنز زوئ عتنی‌ایل هغه ښار قبضه کړو، نو کالب خپله عکسه لور هغهٔ ته وادهٔ کړه. ۱۸ د وادهٔ په ورځ هغې عتنی‌ایل دې ته رضا کولو چې د هغې د پلار نه یو پټے وغواړی. هغه د خپل خر نه کوزه شوه او کالب ترې نه تپوس وکړو چې، ”تهٔ څهٔ غواړې.“ ۱۹ هغې ورته ووئیل، ”زما سره ښهٔ وکړه، زهٔ د اوبو یو څو چینې غواړم. تا چې ما له کومه زمکه راکړې ده هغه په اوچ مُلک کښې ده.“ نو کالب هغې له بره او ښکته چینې ورکړې.

د یهوداه ښارونه

۲۰ دا هغه زمکه وه چې د یهوداه قبیلې کورَنو ته مِلاو شوه چې د هغوئ میراث شی. ۲۱ په جنوب کښې په آخری سر کښې دا ښارونه د هغوئ وُو، کوم چې د ادوم سرحد سره نزدې وُو، هغه دا وُو، قبضئیل، عدر، یجور، ۲۲ قینه، دیمونه، عدعده، ۲۳ قادِس، حصور، اِتنان، ۲۴ زیف، طلم، بعلوت، ۲۵ حصورحدته، قریوت‌حصرون یعنې حصور، ۲۶ اِمام، سمع، مولاده، ۲۷ حصارجده، حشمون، بیت‌فِلط، ۲۸ حصارسعول، بیرسبع، بزیوتیاه، ۲۹ بعله، عییم، عضم، ۳۰ التولد، کسیل، حُرمه، ۳۱ صِقلاج، مدمنه، سنسناه، ۳۲ لباوت، سِلحیم، عین او رِمون، دا ټول نهٔ‌ویشت ښارونه وُو، چې د دې نه ګېرچاپېره کلی هم وُو.

(۳۳) د غرونو په لمنو کښې دا ښارونه ؤو، اِستال، صُرعا، اسنا، (۳۴) زنوح، عین‌جنیم، تفوح، عینام، (۳۵) یرموت، عدولام،
شوکه، عزیقه، (۳۶) شعریم، عدیتیم، جدیره او جدیروتیان، دا څوارلس ښارونه ؤو چې د هغې نه ګېرچاپېره کلی ؤو. (۳۷) هلته دا
ښارونه هم ؤو، ضنان، حداشه، مجدل‌جد، (۳۸) دلعان، مصفاه، یقتی‌اېل، (۳۹) لکیس، بُصقت، عجلون، (۴۰) کبون، لحماس،
کِتلیس، (۴۱) جدیروت، بیت‌دجون، نعمه او مقیده، دا شپاړس ښارونه ؤو، چې د دې نه ګېرچاپېره کلی ؤو. (۴۲) هلته دا ښارونه
هم ؤو، لِبناه، عتر، عسن، (۴۳) یفتاح، اسنا، نصیب، (۴۴) قعیله، اکزیب او مریسه، یعنې نهٔ ښارونه، چې ګېرچاپېره ترې نه کلی
هم ؤو. (۴۵) هلته د عقرون د ښارونو او د کلو سره ؤو، (۴۶) او د عقرون نه د مدیترانی د سمندر پورې، ټول د اشدود سره نزدې
ښارونه او کلی. (۴۷) هلته اشدود او غزه، د خپلو وړو ښارونو او کلو سره ؤو، چې دا د مِصر په سرحد باندې نِهر او د مدیترانی
د سمندر غاړې ته رسېدلی ؤو. (۴۸) د غرونو په مُلک کښې دا ؤو، سمیر، یتیر، شوکه، (۴۹) دناه، قِریَت‌سِفر یعنې دبیر، (۵۰)
عناب، استموع، عنیم، (۵۱) جشن، حولون او جلوه، یوولس ښارونه، چې د دې نه ګېرچاپېره کلی ؤو. (۵۲) هلته عرب، دومه،
اشعان، (۵۳) ینوم، بیت‌تفوح، افیقه، (۵۴) حُمطه، حبرون او صیعور ؤو، نهٔ ښارونه، چې ګېرچاپېره ترې نه کلی هم ؤو. (۵۵)
هلته دا ښارونه ؤو، معون، کرمل، زیف، یُوطه، (۵۶) یزرعیل، یقدِعام، زنوح، (۵۷) قین، جبعه او تمنت، یعنې لس ښارونه، چې
ګېرچاپېره ترې نه کلی هم ؤو. (۵۸) هلته حلحُول، بیت‌صور، جدور، (۵۹) معرات، بیت‌عنات او التقون ؤو، شپږ ښارونه، چې
ګېرچاپېره ترې نه کلی هم ؤو. (۶۰) هلته قِریَت‌بعل یعنې، قِریَت‌یعریم او ربه ؤو، دوه ښارونه، چې ګېرچاپېره ترې نه کلی هم ؤو.
(۶۱) په صحرا کښې بیت‌اراباه، مدین، سکاکه، (۶۲) نِبسان، د مالګې ښار، او عین‌جدی ؤو، شپږ ښارونه چې ګېرچاپېره ترې نه
کلی هم ؤو. (۶۳) خو د یهوداه خلق د دې قابل نهٔ ؤو چې هغه یبوسیان وشړی کوم یبوسیان چې په یروشلم کښې اوسېدل.
یبوسیان تر اوسه پورې هلته د یهوداه د خلقو سره اوسیږی.

اِفرائیم او د نمرپرېواتهٔ طرف منسی ته علاقه حواله کېدل

۱۶ (۱) د یوسف اولاد ته چې کوم مُلک حواله شوے وو د هغې جنوبی سرحد د یریحو سره نزدې د اُردن نه شروع شوے
وو، دا هغه ځائ وو چې د یریحو چینو نمرخاتهٔ طرف ته وو او صحرا ته تلے وو. دا د یریحو نه تلے وو او تر بیت‌ایل پورې د
غرونو مُلک ته ننوتلے وو. (۲) د بیت‌ایل نه دا لوز ته تلے وو او عطارات ادار ته رسېدلے وو، چرته چې ارکیان اوسېدل. (۳)
بیا دا د لاندینی بیت‌حورون پورې، نمرپرېواتهٔ طرف ته د یفلیطیانو علاقې ته تلے وو. دا د هغه ځائ نه جزر ته تلے وو او د
مدیترانی په سمندر باندې ختم وو. (۴) دا زمکه د یوسف اولاد، د اِفرائیم قبیلو او د نمرپرېواتهٔ طرف ته منسی ته مِلاو شوه چې
د هغوئ خپل میراث شی.

اِفرائیم

(۵) دا د اِفرائیم د قبیلې د کورَنو علاقه وه، د هغوئ سرحد نمرخاتهٔ طرف ته د عطارات ادار نه پاسنی بیت‌حورون ته تلے وو.
(۶) او د هغه ځائ نه د مدیترانی سمندر ته تلے وو. مکمتاه د هغوئ په شمالی طرف باندې وو. هلته نمرخاتهٔ طرف ته سرحد د
تانت سیلا طرف ته تاو وو او د ینوحاه نمرخاتهٔ طرف ته تلے وو. (۷) بیا دا د ینوحاه نه لاندې عطارات او نعراه ته تلے وو،
چې یریحو ته رسېدلے وو او د اُردن سره ختم وو. (۸) نمرپرېواتهٔ طرف ته سرحد د تفوح نه د قاناه نِهر ته تلے وو او د
مدیترانی سمندر سره ختم وو. دا هغه مُلک وو چې د اِفرائیم د قبیلې کورَنو ته ورکړے شوے وو چې د هغوئ میراث شی، (۹)
چې په کښې یو څو هغه واړهٔ ښارونه او کلی هم شامل ؤو کوم چې د منسی په سرحدونو کښې دننه ؤو، خو د اِفرائیم قبیلې له
ورکړے شوی ؤو. (۱۰) خو هغوئ هغه کنعانیان ونهٔ شړل کوم چې په جزر کښې اوسېدل، نو په دې وجه کنعانیان تر اوسه پورې
د اِفرائیمیانو سره اوسیږی، خو د کنعانیانو نه یې په زور کار اخلی.

نمرپرېواتهٔ طرف ته منسی

۱۷ (۱) د نمرپرېواتهٔ طرف ته د اُردن يوه برخه د يوسف مشر زوئ منسى اولاد څهٔ کورَنو ته مِلاو شوې وه. د جِلعاد پلار
مکير، چې د منسى مشر زوئ وو هغه يو تکړه فوجى وو، نو په دې وجه جِلعاد او د نمرخاتهٔ طرف ته بسن هغهٔ ته حواله شوى
وُو. (۲) د اُردن نمرپرېواتهٔ طرف ته زمکه د منسى دې باقى پاتې کورَنو ته حواله شوې وه يعنې ابيعزر، حالق، اسرىاېل، شِکم،
حِفر او سميدع. دا د يوسف زوئ منسى نران اولاد وو او هغوئ د خپلو کورَنو مشران وُو. (۳) د حِفر زوئ صِلافحاد، چې دې
زوئ د جِلعاد، جِلعاد زوئ د مکير او مکير زوئ د منسى وو، د صِلافحاد زامن نهٔ وُو، خو صِرف لوڼه يې وې. د هغوئ نومونه
محلاه، نوعاه، حجلاه، مِلکاه او تِرضاه وُو. (۴) هغوئ اِلىعزر اِمام، د نون زوئ يشوَع او مشرانو له لاړې او ورته يې ووئيل،
”مالِک خُدائ موسىٰ له حُکم ورکړو چې مونږ له او داسې زمونږ نرانو خپلوانو له هم د زمکې يوه برخه راکړى چې زمونږ ميراث
شى.“ نو چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو هغهٔ ورله د ترونو سره ميراث ورکړو. (۵) نو په دې وجه منسى ته د اُردن
نمرخاتهٔ طرف د جِلعاد او بسن نه علاوه لس نورې برخې مِلاو شوې، (۶) ځکه چې د منسى قبيلې لوڼو ته د خپلو زامنو سره
ميراث مِلاو شو. نو په دې وجه د جِلعاد مُلک د منسى د باقى پاتې اولاد ميراث شو. (۷) د منسى علاقه د آشر نه د شِکم نمرخاتهٔ
طرف ته تر مکمتاه پورې ورسېده. بيا هغه سرحد د جنوب طرف ته لاړو چې په دې کښې د تفوح خلق شامل شى. (۸) د تفوح نه
ګېرچاپېره علاقه د منسى وه، خو په سرحد باندې د تفوح ښار، د اِفرائيم د اولاد وو. (۹) بيا سرحد لاندې د قاناه نِهر ته تلے وو.
د نِهر جنوبى طرف ته ښارونه د اِفرائيم وُو، اګر چې دا د منسى په علاقه کښې وُو. د منسى سرحد د نِهر شمالى غاړې سره تلے
وو او د مديترانى سمندر سره ختم وو. (۱۰) اِفرائيم جنوب طرف ته وو او منسى د شمال طرف ته وو او د نمرپرېواتهٔ سرحد يې
د مديترانى سمندر وو. آشر شمالى نمرپرېواتهٔ طرف ته وو او يساکار شمالى نمرخاتهٔ طرف ته وو. (۱۱) د يساکار او آشر په
علاقو کښې، بيتشان او ابليعام د منسى وُو او تر دور پورې چې د سمندر په غاړه دے او د هغې نه ګېرچاپېره ښارونه هم د
منسى وُو، عين دور، تعنک، مِجدو او د دې نه ګېرچاپېره ښارونه. (۱۲) د منسى خلقو په دې ښارونو کښې اوسېدونکى خلق نهٔ
شول شړلے، نو په دې وجه کنعانيان هلته په زور اوسېدل. (۱۳) اګر چې کله بنى اِسرائيليان تکړه هم شول، نو هغوئ بيا هم ټول
کنعانيان ونهٔ شړل، خو کنعانيان يې دې ته مجبور کړل چې په زبردستئ ترې نه کار واخلى.

د اِفرائيم او د نمرپرېواتهٔ طرف ته منسى د نورې زمکې غوښتل

(۱۴) د يوسف اولاد يشوَع ته ووئيل، ”تا مونږ له د مُلک صِرف يوه برخه ولې راکړې ده چې زمونږ ميراث شى؟ مونږ ډېر زيات
خلق يُو ځکه چې مالِک خُدائ مونږ له برکت راکړے دے.“ (۱۵) يشوَع ورته وفرمائيل، ”کهٔ تاسو ډېر زيات يئ او د اِفرائيم د
غرونو مُلک ستاسو دپاره کافى نهٔ وى، نو بيا ځنګلو ته لاړ شئ او د فرزيانو او رفائيم په مُلک کښې د خپلو ځانونو دپاره زمکه
صفا کړئ.“ (۱۶) د يوسف قبيلې ورته ووئيل، ”د غرونو مُلک هم زمونږ دپاره کافى نهٔ دے، او د مېدانونو او د بيتشان او د دې
نه ګېرچاپېره ښارونو او د يزرعيل په وادئ کښې اوسېدونکى ټول کنعانيان د اوسپنې جنګى ګاډى لرى.“ (۱۷) نو يشوَع د اِفرائيم
او د نمرپرېواتهٔ طرف ته منسى قبيلو ته ووئيل چې، ”په حقيقت کښې تاسو ډېر زيات يئ او تاسو ډېر تکړه شوى يئ. تاسو ته به د
يوې برخې نه زياتې برخې ملاوېږى. (۱۸) د غرونو مُلک به ستاسو شى، اګر چې دا يو ځنګل دے، تاسو به دا صفا کړئ او د يو
سر نه تر بل سَره پورې به يې ونيسئ. کهٔ کنعانيان هر څومره تکړه هم وى او ورسره د اوسپنې جنګى ګاډى وى خو تاسو به بيا
هم هغوئ وشړئ.“

پاتې شوې زمکه تقسيمول

۱۸ (۱) کله چې هغوئ هغه مُلک فتح کړو نو د هغې نه پس، د بنى اِسرائيلو ټول قوم په سيلا کښې راغونډ شو او د مالِک
خُدائ د حضور مقدسه خېمه يې ودروله. (۲) د بنى اِسرائيلو اووهٔ قبيلې تر اوسه پورې داسې وې چې هغوئ ته په هغه مُلک
کښې حِصه نهٔ وه حواله شوې. (۳) نو يشوَع بنى اِسرائيلو ته وفرمائيل، ”تاسو به ترڅو پورې دومره اِنتظار کوئ چې تاسو لاړ
شئ او هغه مُلک ونيسئ کوم چې مالِک خُدائ ستاسو د پلار نيکهٔ خُدائ پاک تاسو له درکړے دے؟ (۴) تاسو به د هرې قبيلې
نه درې سړى خوښ کړئ او زهٔ به هغوئ ولېږم چې هغه ټوله علاقه وګورى او د دې ميراث د تقسيمولو تفصيل راوړى او بيا به

هغوئ ما له واپس راشی. ۵ هغه مُلک به په هغوئ بانديِ په اوو برخو کښې تقسيم شی، يهوداه به د هغې په جنوبی حِصه کښې ايسار شی او يوسف به د هغې په شمالی حِصه کښې ايسار شی. ۶ د دې اوو حِصو د تقسيم يو تفصيل وليکئ او ما له يې راوړئ. بيا به زهٔ ستاسو دپاره د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک په وړاندې د مشورې دپاره ستاسو سره پچه واچوم. ۷ خو ليويانو ته به ستاسو نورو قبيلو سره د زمکې ميراث نهٔ ملاويږی، ځکه چې د هغوئ برخه دا ده چې د مالِک خُدائ د اِمامانو په توګه خِدمت وکړی. او د جاد، روبين او د منسی قبيلو ته به نوره زمکه نهٔ ملاويږی ځکه چې د مخکښې نه هغوئ ته خپله زمکه د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته مِلاو شوې ده، کومه چې د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ هغوئ له ورکړې ده.“ ۸ کله چې هغه سړی د مُلک کتلو دپاره روان شول نو يشوَع ورته وفرمائيل چې، ”داسې به وکړئ، په هغه ټول مُلک بانديِ وګرځئ او تفصيل يې جوړ کړئ او بيا ما له واپس راشئ. او بيا به زهٔ دلته په سيلا کښې د مالِک خُدائ په وړاندې د مشورې دپاره تاسو سره پچه واچوم.“ ۹ نو هغه سړی په ټول مُلک بانديِ وګرځېدل او هغوئ د دې بيان وليکلو چې په اوو حِصو کښې به يې څنګه تقسيموی او د ښارونو تفصيل يې وليکلو. بيا هغوئ واپس يشوَع له د سيلا کېمپ ته لاړل. ۱۰ نو يشوَع د هغوئ دپاره په سيلا کښې پچه واچوله چې د مالِک خُدائ سره مشوره وکړی او د بنی اِسرائيلو هرې پاتې شوې قبيلې ته يې د زمکې خپله خپله برخه حواله کړه.

بنيامين ته حواله شوې علاقه

۱۱ اول پچه د بنيامين د قبيلې راوتله. د هغوئ زمکه د يهوداه او يوسف قبيلو په مينځ کښې پرته وه. ۱۲ په شمال کښې د هغوئ سرحد د اُردن سره شروع کېدو او بيا د يريحو شمال طرف ته بره ختلے وو او نمر پرېواتهٔ طرف ته د بيت‌آون په صحرا کښې د غرونو په مُلک کښې تلے وو. ۱۳ هغه سرحد بيا بره د لوز جنوبی طرف ته تلے وو چې د دې بيت‌ايل نوم هم وو، بيا عطارات ادار ته کوز شوے وو چې د بيت‌حورون په جنوب طرف په غر بانديِ وو. ۱۴ بيا سرحد په يو بل طرف بانديِ تلے وو، د دې غرهٔ د نمرپرېواتهٔ طرف نه جنوبی طرف ته تاو وو او قِريَت‌بعل ته تلے وو چې بل نوم يې قِريَت‌يعريم دے، کوم ځائ چې د يهوداه د قبيلې دے. دا د نمرپرېواتهٔ طرف ته سرحد وو. ۱۵ جنوبی سرحد يې د قِريَت‌يعريم په غاړه شروع شوے وو او د نفتوح چينو ته تلے وو. ۱۶ بيا دا لاندې د غرهٔ لمنو ته کوز شوے وو چې د هنوم وادی ترې نه ښکارېده، دا د رفائيم وادئ شمالی سر سره دے. بيا دا د هنوم په وادئ کښې جنوبی طرف ته، د يبوسيانو په جنوبی غاړه د عين‌راجل طرف ته تلے وو. ۱۷ بيا دا د عين‌شمس شمالی طرف ته او بيا جليلوت ته تاو وو، چې د ادميم درې ته مخامخ دے. سرحد بيا لاندې د بوهن کانړی ته تلے وو، بوهن د روبين زوئ وو. ۱۸ او د هغه غاړې شمالی طرف ته تېر وو چې د اُردن وادی ترې نه ښکارېده. دا لاندې وادئ ته ورننوتلے وو، ۱۹ د بيت‌حجلاه شمالی غاړې نه تېر وو او د مالګې درياب د شمالی خولې سره ختم وو، په کوم ځائ کښې چې د اُردن سيند اويهٔ ورغورزيږی. دا جنوبی سرحد وو. ۲۰ اُردن يې د نمرخاتهٔ طرف ته سرحد وو. دا د هغه مُلک سرحدونه وُو کوم چې د بنيامين قبيلې کورَنو ته مِلاو شُو چې د هغوئ خپل ميراث شی. ۲۱ د بنيامين د قوم د قبيلو ښارونه دا وُو، يريحو، بيت‌حجلاه، عميق قصيص، ۲۲ بيت‌اراباه، صمريم، بيت‌ايل، ۲۳ عويم، فاره، عفره، ۲۴ کفرالعمونی، عُفنی او جبعه، دا دولس ښارونه وُو چې ګېرچاپېره ترې نه کلی هم وُو. ۲۵ هلته جبعون، راما، بيروت، ۲۶ مصفاه، کفيره، موضه، ۲۷ رِقم، ارفيل، تراله، ۲۸ ضِلع، الف، يبوس يعنې يروشلم، جبعه او قِريَت‌يعريم وُو، دا ټول څوارلس ښارونه وُو چې ګېرچاپېره ترې نه کلی هم وُو. دا هغه مُلک دے کوم چې د بنيامين قبيلې کورَنو ته مِلاو شو چې د هغوئ ميراث شی.

شمعون ته حواله شوې علاقه

۱۹ ۱ دويمه پچه د شمعون قبيلې د کورَنو راووتله. دا علاقه د يهوداه قبيلې په علاقه کښې دننه وه. ۲ په دې کښې بيرسبع يا شيبا، مولاده، ۳ حصارسعول، بالاه، عضم، ۴ التولد، بيت‌ايل، حُرمه، ۵ صِقلاج، بيت‌مرکبوت، حصارسوسه، ۶ بيت‌لباوت او ساروحن شامل وُو، دا ديارلس ښارونه وُو چې ګېرچاپېره ترې کلی وُو. ۷ هلته عين، رِمون، عتر، عسن هم وُو، دا څلور ښارونه وُو، چې ګېرچاپېره ترې نه کلی وُو. ۸ په دې کښې هغه ټول کلی شامل وُو چې تر لرې په جنوب کښې د

بعلات بیر یا راما نجب پورې ښارونه ترې نه تاو وو. دا هغه مُلک وو چې د شمعون قبیلې کورنو ته مِلاو شوے وو چې د هغوئ خپل میراث شی. ۹ د یهوداه میراث د ضرورت نه زیات وو نو په دې وجه د هغه علاقې یوه برخه د شمعون قبیلې له ورکړے شوې وه.

زبولون ته حواله شوې علاقه

۱۰ دریمه پچه د زبولون قبیلې د کورنو راووتله. هغوئ ته چې کومه زمکه مِلاو شوه هغه سارید ته رسېدلې وه. ۱۱ د مُلک سرحد د هغه ځائ نمرپرېواتهٔ طرف مرعله ته تلے وو، چې دباست او د یقنِعام نمرخاتهٔ طرف ته د نِهر سره لګېدو. ۱۲ د سارید په بله غاړه دا نمرخاتهٔ طرف ته د کِسلوت تبور سرحد ته او بیا دبرت او یفیع ته تلے وو. ۱۳ دا د هغه ځائ نه نمرخاتهٔ په طرف جات‌حِفر او عته قاضین ته روان وو او د رِمون په لاره نیعه ته تاو وو. ۱۴ په شمال کښې سرحد د حناتون طرف ته تاو وو او د اِفتاح‌اېل وادئ سره ختم وو. ۱۵ په دې کښې قطات، نحلال، سِمرون، اِداله او بیت‌لحم شامل وُو، دا ټول دولس ښارونه وُو، چې ګېرچاپېره ترې نه کلی وُو. ۱۶ دا ښارونه او د دې کلی په هغه مُلک کښې وُو کوم چې د زبولون قبیلې ته مِلاو شُو چې خپل میراث یې شی.

د یساکار قبیلې ته حواله شوې علاقه

۱۷ په څلورم ځل پچه د یساکار قبیلې د کورنو راووتله. ۱۸ د دې په علاقه کښې، یزرعیل، کسولوت، شونیم، ۱۹ حفارئیم، شِیون، اناخرات، ۲۰ ربیت، قِسیون، اِبض، ۲۱ ریمت، عین‌جنیم، عین‌حده او بیت‌فصیص شامل وُو. ۲۲ دا سرحد د تبور، شخصومه او بیت‌شمس سره هم لګېدو او د اُردن سره ختم وو. په دې کښې شپاړس ښارونه شامل وُو، چې ګېرچاپېره ترې نه کلی وُو. ۲۳ دا ښارونه او کلی په هغه مُلک کښې وُو کوم چې د یساکار قبیلې ته مِلاو شُو چې د هغوئ میراث شی.

د آشر قبیلې ته حواله شوې علاقه

۲۴ په پینځم ځل پچه د آشر قبیلې د کورنو راووتله. ۲۵ په دې کښې د حلقت، حلی، بطن، اکشاف، ۲۶ المُلک، عماد او مِسال علاقې شاملې وې. په نمرپرېواتهٔ طرف باندې دا د کرمل او د سیحور لِبنات سره لګېدو. ۲۷ چرته چې دا نمرخاتهٔ طرف ته تاو وو، نو د دې سرحد بیت‌دجون ته تلے وو او د بیت‌عمیق او نعی‌اېل د شمال په لاره دا زبولون او د اِفتاح‌اېل وادئ سره لګېدلو. دا په شمال کښې کابول ته روان وو، ۲۸ عبرون، رِحوب، حمون، قاناه او تر صیدا پورې تلے وو. ۲۹ سرحد بیا د راما طرف ته تاو وو او د پَخو دېوالونو ښار صور ته رسېدلے وو، بیا دا حوسه ته تاو وو او د مدیترانی سمندر سره ختم وو. په دې کښې مهلاب، اکزیب، ۳۰ عُمه، افیق او رِحوب شامل وُو، دا دوویشت ښارونه وُو، چې ګېرچاپېره ترې نه کلی وُو. ۳۱ دا ښارونه او د دې کلی په هغه مُلک کښې وُو کوم چې د آشر قبیلې کورنو ته مِلاو شو چې خپل میراث یې شی.

د نفتالی قبیلې ته حواله شوې علاقه

۳۲ په شپږم ځل پچه د نفتالی قبیلې د کورنو راووتله. ۳۳ د دې سرحد د حلف نه د ضعننیم د څېرې ونې ته تلے وو، دا ادامی‌نقب او یبنی‌اېل نه تر لقُوم پورې روان وو او دا د اُردن سره ختم وو. ۳۴ دا سرحد هلته نمرپرېواتهٔ طرف ته ازنوت تبور ته تاو وو او د هلته نه حُقوق ته تاو وو او په جنوب کښې د زبولون سره، نمرپرېواتهٔ طرف ته د آشر سره او نمرخاتهٔ طرف ته د اُردن سره لګېدو. ۳۵ د پَخو دېوالونو ښارونه دا وُو، صدیم، صیر، حمات، رقت، کنرت، ۳۶ ادامه، راما، حصور، ۳۷ قادِس، ادرعی، عین‌حصور، ۳۸ ارون، مجدل‌اېل، حُریم، بیت‌عنات او بیت‌شمس، دا نولس ښارونه وُو، چې ګېرچاپېره ترې نه کلی وُو.
۳۹ دا ښارونه او د دې کلی په هغه مُلک کښې وُو کوم چې د نفتالی قبیلې کورنو ته مِلاو شوی وُو چې د هغوئ میراث شی.

د دان قبيلې ته حواله شوې علاقه

(۴۰) په اوؤم ځل پچه د دان قبيلې د کورنو راووتله. (۴۱) په هغې کښې دا علاقې شاملې وې، صُرعا، اِستال، عيرشمس، (۴۲) شعلبين، ايالون، اِتلاه، (۴۳) ايلون، تمنت، عقرون، (۴۴) اِلتِقيه، جبتون، بعلات، (۴۵) يهود، بنى‌برق، جات رِمون، (۴۶) مےيرقون، رقون او داسې د يافا نه ګېرچاپېره علاقه هم. (۴۷) کله چې د دان د خلقو نه زمکه لاړه، نو هغوئ لشم ته لاړل او حمله يې پرې وکړه. هغه يې قبضه کړو، د دې خلق يې ووژل او په مُلک بانديې يې خپله دعوىٰ وکړه. هغوئ هلته اوسېدل او د هغه ښار نوم يې د لشم نه دان ته بدل کړو، يعنې د خپل پلار نيکهٔ نوم دان يې ورباندې کېښودو. (۴۸) دا ښارونه او د دې کلى په هغه مُلک کښې ؤو کوم چې د دان قبيلې کورنو ته مِلاو شوى ؤو چې خپل ميراث يې شى.

د آخرى زمکې حواله کېدل

(۴۹) کله چې بنى اِسرائيلو د زمکې تقسيمول ختم کړل، نو هغوئ د نون زوئ يشوَع له د زمکې يوه حِصه ورکړه چې د هغهٔ خپل ميراث شى. (۵۰) لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم کړے وو، هغوئ يشوَع له هغه ښار ورکړو چې کوم يې غوښتے وو، يعنې د غرونو په مُلک اِفرائيم کښې د تمنت‌سِرح ښار هغهٔ بيا جوړ کړو او هغه په کښې اوسېدو. (۵۱) اِلىعزر اِمام، د نون زوئ يشوَع، د بنى اِسرائيلو د کورنو مشرانو د زمکې دا برخې د پچې په ذريعه حواله کړې او په سيلا کښې يې د مالِک خُدائ سره د مشورې په مطابق د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې د دروازې په خولهٔ کښې داسې وکړل، نو په دې طريقه هغوئ د زمکې تقسيمول ختم کړل.

د پناه ښارونه

۲۰ (۱) نو مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل (۲) چې، "بنى اِسرائيلو ته ووايه، د پناه دپاره ښارونه خوښ کړئ لکه څنګه چې ما موسىٰ له حُکم ورکړے وو. (۳) کله چې څوک په غلطى سره يو کس ووژنى نو هغه کس هغه ځائ ته تښتېدے شى چې د بدل اخستونکو نه په امان کښې وى. (۴) نو هغه کس دې د دې ښارونو نه يو ښار ته وتښتى او د ښار د دروازې سره د جرګې ځائ ته دې لاړ شى او چې څهٔ شوى ؤو نو هغه دې مشرانو ته بيان کړى. نو بيا به هغه کس له اجازت ورکړى چې ښار ته ورننوځى او د اوسېدو دپاره به يو ځائ ورکړى، نو هغه به هلته اوسيږى. (۵) کهٔ هغه کس هلته هم وريسې لاړ شى چې کوم بدل اخستل غواړى، نو د هغه ښار خلق دې هغوئ هيڅکله هغهٔ ته نهٔ حواله کوى. د ښار خلق به يې خامخا بچ کوى ځکه هغهٔ به قصداً نهٔ بلکې په غلطى سره کس وژلے وى. (۶) هغه به تر هغې پورې په هغه ښار کښې ايسار وى چې تر کومې پورې هغه مشر اِمام ژوندے وى او د هغهٔ سره عوامى عدالت وشى. بيا دې هغه په خپل ښار کښې کور ته واپس لاړ شى، د کوم نه چې هغه راتښتېدلے وى." (۷) نو هغوئ د اُردن نمرپرېواتهٔ طرف ته د نفتالى غرونو په مُلک کښې د ګليل قادِس خوښ کړو، د اِفرائيم غرونو په مُلک کښې شِکم، او د يهوداه غرونو په مُلک کښې يې حبرون خوښ کړو. (۸) هغوئ د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته، د يريحو نمرخاتهٔ طرف ته د صحرا په اوچت ځائ باندې او د روبين په علاقه کښې بصر خوښ کړو، د جاد په علاقه جِلعاد کښې رامات، د منسى په علاقه کښې او په بسن کښې يې جولان خوښ کړو. (۹) دا د ټولو بنى اِسرائيلو او د پردى مُلک هغه ټولو مسافرو دپاره د پناه ښارونه ؤو کوم مسافر چې د هغوئ سره اوسېدل. هر چا به چې هم په غلطى سره يو کس وژلے وو نو هغهٔ ته به د هغه کس نه په هغه ښارونو کښې پناه مِلاوېده چا به چې بدل اخستل غوښتل، چې ترڅو پورې په هغهٔ باندې په عوامى عدالت کښې فيصله نهٔ وه شوې نو هيڅ څوک به نهٔ شول وژلے.

د ليويانو ښارونه

۲۱ (۱) د ليوى قبيلې د کورنو مشران اِلىعزر اِمام، د نون زوئ يشوَع او د ټولو بنى اِسرائيلو د قبيلو مشرانو له لاړل. (۲)

هلته د کنعان په مُلک سیلا کښې مشرانو هغوئ ته ووئیل، "مالِک خُدائ د موسیٰ په ذریعه حُکم کړے دے چې مونږ له به د
اوسېدو دپاره ښارونه راکولے شی او داسې د دې نه ګېرچاپېره زمونږ د څاروو دپاره به د څرن زمکه راکولے شی." ۳ نو د
مالِک خُدائ د حُکم په مطابق بنی اِسرائیلو د خپلو علاقو نه لیویانو له خاص ښارونه او د څرن زمکې ورکړې. ۴ وړومبی
ښارونه د لیوی خاندان د قُهات قبیلو ته حواله کړے شول. هغه خاندان کوم چې د هارون اِمام اولاد وُو هغوئ ته د یهوداه،
شمعون او بنیامین د علاقو نه دیارلس ښارونه حواله کړے شول. ۵ د قُهات باقی پاتې قبیلې ته د اِفرائیم، دان او نمرپرېواتۀ
طرف ته منسی د علاقو نه لس ښارونه حواله کړے شول. ۶ د جېرسون قبیلې ته د یساکار، آشر، نفتالی او نمرخاتۀ طرف ته
منسی د علاقو نه دیارلس ښارونه حواله کړے شول. ۷ د مراری قبیلې کورَنو ته د روبین، جاد او زبولون علاقو نه دولس
ښارونه حواله کړے شول. ۸ بنی اِسرائیلو د پچې په ذریعه دا ښارونه او د دې د څرن زمکې لیویانو ته حواله کړې، هم هغه
شان چې څنګه مالِک خُدائ د موسیٰ په ذریعه حُکم کړے وو. ۹ دا د هغه ښارونو نومونه دی کوم چې د یهوداه او شمعون د
علاقو نه ورکړے شوی وُو، ۱۰ دا د هارون اولاد له ورکړے شوی وُو چې هغوئ د قُهات قبیله وه، چې هغوئ د لیویانو اولاد
وو، ځکه چې اول هغوئ ته علاقه حواله کولے شوه. ۱۱ هغوئ له د قِریَت‌اربع ښار ورکړے شو (اربع د عناق پلار وو)، اربع
اوس حبرون بللے شی، دا د یهوداه د غرونو په مُلک کښې دے، د دې سره د دې نه ګېرچاپېره د څرن زمکه هم ورکړے شوه.
۱۲ خو د هغه ښار پټی او نزدې کلی د مخکښې نه د یفُنه زوئ کالب له په میراث کښې ورکړے شوی وُو. ۱۳ دا ښارونه سره
د څرن د زمکې د هارون اِمام اولاد ته حواله شوی وُو، حبرون کوم چې د پناه ښار وو، او لِبناه، ۱۴ یتیر، استموع، ۱۵
حولون، دبیر، ۱۶ عین، یُوطه او بیت‌شمس، چې د دې سره د څرن زمکې هم وې، نهۀ ښارونه د یهوداه او شمعون دواړو قبیلو
نه ورته حواله کړے شوی وُو. ۱۷ د بنیامین د علاقې نه هغوئ له څلور ښارونه ورکړے شوی وُو، جبعون، جبعه، ۱۸ عنتوت
او د علمون ښارونه، چې د دې سره د څرن زمکې هم وې. ۱۹ ټول دیارلس ښارونه، سره د څرن د زمکې د هارون اولاد
اِمامانو له ورکړے شوی وُو. ۲۰ د لیوی قبیلې د قُهات قبیلې نورو کورَنو ته د اِفرائیم د علاقې نه څۀ ښارونه حواله کړے شوی
وُو. ۲۱ هغوئ له څلور ښارونه ورکړے شوی وُو، شِکم او د اِفرائیم د غرونو په مُلک کښې د دې د څرن زمکه (شِکم د پناه یو
ښار وو)، جزر، ۲۲ قِبضیم او د بیت‌حورون ښارونه، چې د څرن زمکې د دې سره وې. ۲۳ د دان د علاقې نه هغوئ له څلور
ښارونه ورکړے شوی وُو، اِلتقیه، جبتون، ۲۴ ایالون او جات رِمون، چې د څرن زمکې ورسره وې. ۲۵ د نمرپرېواتۀ طرف ته
منسی د علاقې نه هغوئ له دوه ښارونه ورکړے شوی وُو، تعنک او جات رِمون، چې د څرن زمکې ورسره وې. ۲۶ د قُهات
قبیلې کورَنو ته ټول لس ښارونه مِلاو شول، چې د څرن زمکې ورسره وې. ۲۷ د لیوی قوم یوې بلې قبیلې جېرسون ته د
نمرخاتۀ په طرف منسی د علاقې نه دوه ښارونه مِلاو شول یعنې په بسن کښې جولان، چې د پناه یو ښار وو او بعستراه، چې د
څرن زمکې ورسره وې. ۲۸ د یساکار د علاقې نه هغوئ ته څلور ښارونه مِلاو شول، قِسیون، دبرت، ۲۹ یرموت او عین‌جنیم،
چې د څرن زمکې ورسره وې. ۳۰ د آشر د علاقې نه هغوئ ته څلور ښارونه مِلاو شول، مِسال، عبدون، ۳۱ حلقت او رِحوب
چې د څرن زمکې ورسره وې. ۳۲ د نفتالی د علاقې نه هغوئ ته درې ښارونه مِلاو شول، په ګلیل کښې قادِس، چې د پناه یو
ښار وو او د څرن زمکې ورسره وې، حمات دور او قرتان چې د څرن زمکې ورسره وې. ۳۳ د جېرسون قبیلې مختلفو کورَنو
ته ټول دیارلس ښارونه مِلاو شول چې د څرن زمکې ورسره وې. ۳۴ د لیوی قبیلې د مراری پاتې قبیلې ته د زبولون علاقې نه
څلور ښارونه مِلاو شول، یقنِعام، قرتاه، ۳۵ دِمنه او نحلال چې د څرن زمکې ورسره وې. ۳۶ د روبین علاقې نه هغوئ ته څلور
ښارونه مِلاو شول، بصر، یهض، ۳۷ قدیمات او مفعت چې د څرن زمکې ورسره وې. ۳۸ د جاد قبیلې نه هغوئ ته څلور
ښارونه مِلاو شول، په جِلعاد کښې رامات، چې د پناه یو ښار وو، چې د څرن زمکې ورسره وې، محنایم، ۳۹ حسبون او یعزیر
چې د څرن زمکې ورسره وې. ۴۰ نو د مراری قبیلې ته ټول دولس ښارونه حواله شوی وُو. ۴۱-۴۲ د بنی اِسرائیلو د خپل
مُلک نه ټول اتۀ څلوېښت ښارونه لیویانو له ورکړے شوی وُو چې د هغې نه ګېرچاپېره د څرن زمکې وې.

د بنی اِسرائیلو مُلک نیول

۴۳ نو مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو له هغه ټول مُلک ورکړو د کوم یې چې د هغوئ پلار نیکۀ سره د ورکولو لوظ کړے وو. کله
چې بنی اِسرائیلو دا مُلک قبضه کړو، نو هغوئ هلته په هغه مُلک کښې دېره شول. ۴۴ مالِک خُدائ هغوئ له هم هغه شان د هر

طرف نه امن ورکړے وو، لکه څنګه چې هغهٔ د هغوئ د پلار نيکهٔ سره لوظ کړے وو. د هغوئ يو دشمن هم د هغوئ مقابله نهٔ
شوه کولے ځکه چې مالِک خُدائ هغوئ له په ټولو دشمنانو باندې فتح ورکړې وه. ۴۵ مالِک خُدائ چې د بنى اِسرائيلو سره
څومره وعدې کړې وې نو په هغې کښې يوه هم نهٔ وه ناکامه شوې او ټولې يې پوره کړې وې.

د حضرت يشوَع د څهٔ قبيلو رخصتول

۲۲ ۱ بيا يشوَع د روبين، جاد او د نمرخاتهٔ طرف منسى قبيلې خلق راغونډ کړل. ۲ او يشوَع ورته وفرمائيل، "تاسو هغه
هر څهٔ کړى دى چې د مالِک خُدائ خِدمت کوونکى موسىٰ د څهٔ کولو حُکم درکړے دے او تاسو زما ټول حُکمونه منلى دى.
۳ په دې ټولو وختونو کښې تاسو يو ځلې هم د خپلو بنى اِسرائيلو سره بېوفائى نهٔ ده کړې. تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ
پاک حُکم ښهٔ منلے دے. ۴ نو چې څنګه هغهٔ وعده کړې ده، مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو خپلو بنى اِسرائيلو له
آرام درکړے دے. نو په هغه مُلک کښې واپس خپلو کورونو ته لاړ شئ، کوم مُلک چې د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته دے، هغه مُلک
چې د مالِک خُدائ خِدمت کوونکى موسىٰ درکړے دے. ۵ خيال کوئ چې هغه قانون پوره ومنئ چې موسىٰ د هغې حُکم
درکړے دے يعنې د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک سره مينه کوئ، د هغهٔ حُکمونه منئ، د هغهٔ وفادار اوسئ او د زړهٔ د
اخلاصه د هغهٔ خِدمت کوئ." ۶-۸ يشوَع د خپل برکت سره او د دې خبرو سره هغوئ واپس خپلو کورونو ته ولېږل، "تاسو خپلو
کورونو ته ډېر مالداره واپس روان يئ او ډېر څاروى، سپين زر، سرهٔ زر، زېړ، اوسپنه او ډېرې جامې درسره دى. تاسو چې د
خپلو دشمنانو نه څهٔ اخستى دى نو د هغې نه د خپلو قبيلو خلقو له حِصه ورکړئ." او هغوئ کورونو ته لاړل. موسىٰ د اُردن
نمرخاتهٔ طرف ته زمکه د منسى نيمې قبيلې له ورکړې وه، خو يشوَع د منسى باقى نيمې قبيلې له د نورو قبيلو سره د اُردن
نمرپرېواتهٔ طرف ته زمکه ورکړه. ۹ د روبين، جاد او نمرخاتهٔ طرف ته منسى قبيلو خلق واپس خپلو کورونو ته لاړل. هغوئ
پاتې بنى اِسرائيل د کنعان په مُلک سيلا کښې پرېښودل او خپل مُلک جِلعاد ته يې سفر شروع کړو، دا مُلک هغوئ د هغه حُکم په
مطابق نيولے وو چې مالِک خُدائ د موسىٰ په ذريعه کړے وو.

د اُردن سره قربانګاه

۱۰ خو په کوم وخت کښې چې هغوئ لا په کنعان کښې وُو او چې کله هغوئ د اُردن سره نزدې جليلوت نومې ځائ ته راغلل،
نو د روبين، جاد او د منسى نيمې قبيلې سړى هلته د دې درياب ايسار شول چې يوه لويه او د شان و شوکت والا قربانګاه جوړه
کړى. ۱۱ باقى بنى اِسرائيلو ته ووئيلے شول چې، "واورئ، د روبين، جاد او د منسى نيمې قبيلې کنعان مُلک ته ننوتلو په ځائ
کښې، زمونږ په طرف باندې د اُردن سيند سره يوه قربانګاه جوړه کړې ده." ۱۲ کله چې بنى اِسرائيل د دې نه خبر شول، نو د
سيلا سره ټول قوم د دې دپاره راغونډ شو چې د نمرخاتهٔ طرف ته قبيلو خِلاف جنګ وکړى. ۱۳ نو بنى اِسرائيلو د اِلىعزر اِمام
زوئ فينحاس د جِلعاد په مُلک کښې د روبين، جاد او د نمرخاتهٔ طرف منسى قبيلې خلقو له ولېږلو. ۱۴ بيا لس مشران د
فينحاس سره لاړل، چې هر يو د بنى اِسرائيلې قبيلې مشر وو او هر يو په قبيلو کښې د کورَنو مشر وو. ۱۵ هغوئ په جِلعاد کښې
د روبين، جاد او د منسى نيمې قبيلې خلقو له راغلل او ورته يې ووئيل چې، ۱۶ "د مالِک خُدائ ټول قوم تپوس کوى چې تاسو
د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک خِلاف دا عمل ولې کړے دے؟ چې دا قربانګاه تاسو د ځان دپاره جوړه کړې ده نو
د مالِک خُدائ خِلاف مو بغاوت کړے دے او تاسو د هغهٔ په لاره نهٔ يئ روان. ۱۷ په فعور کښې زمونږ هغه ګناه درته ياده ده
څهٔ، چې په کوم وخت کښې مالِک خُدائ په خلقو وبا راوستله؟ مونږ د هغې په وجه تر اوسه پورې په تکليف کښې يُو. ولې هغه
ګناه کافى نهٔ وه څهٔ؟ ۱۸ تاسو اوس د هغهٔ په لاره د تلو نه اِنکار کوئ څهٔ؟ کهٔ تاسو نن د مالِک خُدائ خِلاف سرکشى وکړه، نو
سبا به هغه د بنى اِسرائيلو ټول قوم ته په قهر وى. ۱۹ نو بيا، کهٔ ستاسو مُلک د عبادت دپاره ښهٔ نهٔ وى، نو د مالِک خُدائ مُلک
ته ورننوځئ، چرته چې د هغهٔ مقدسه خيمه ده. زمونږ په مينځ کښې په څهٔ زمکه باندې دعوىٰ وکړئ. خو د مالِک خُدائ خِلاف
سرکشى مهٔ کوئ او نهٔ چې مونږ سرکشه کړئ چې د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک د قربانګاه نه علاوه يوه قربانګاه جوړه
کړُو. ۲۰ هغه راپه ياد کړئ چې د زارح زوئ عکن د هغه څيزونو سره خيانت وکړو چې د هغې تباهى ضرورى وه، د دې په

وجه د بنی اِسرائیلو ټول قوم ته سزا مِلاو شوه. د عکن د ګناه په وجه نور کسان هم مړهٔ شوی وُو." (٢١) د روبین، جاد او د
منسی نیمې قبیلو خلقو د نمرېرېواتهٔ طرف ته قبیلو د کورَنو مشرانو ته په جواب کښې ووئیل، (٢٢) "خُدائ پاک طاقتور دے.
هغه مالِک خُدائ دے. خُدائ پاک طاقتور دے. هغه مالِک خُدائ دے. هغهٔ ته پته ده چې مونږ داسې ولې وکړل او مونږ غواړُو
چې تاسو ته هم پته ولګی. کهٔ مونږ سرکشی وکړه او په مالِک خُدائ باندې مو ایمان ونهٔ لرلو، نو مونږ نور ژوندی مهٔ پرېږدئ.
(٢٣) کهٔ مونږ د مالِک خُدائ نافرمانی وکړه او د دې دپاره مو خپله قربانګاه جوړه کړه چې په دې باندې نذرانې وسوزوو او یا
یې د غلې نذرانې او سلامتی نذرانې دپاره استعمال کړُو، نو مالِک خُدائ دې په خپله مونږ له سزا راکړی. (٢٤) مونږ داسې ځکه
وکړل چې په راتلونکی وختونو کښې ستاسو اولاد زمونږ اولاد ته ونهٔ وائی چې ستاسو د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ
پاک سره هیڅ کار نشته. (٢٥) هغهٔ زمونږ او ستاسو یعنې د روبین او جاد خلقو په مینځ کښې د اُردن د حد پوله جوړه کړه.
ستاسو د مالِک خُدائ سره هیڅ کار نشته. نو بیا کېدے شی چې ستاسو اولاد زمونږ اولاد د مالِک خُدائ د عبادت نه منع کړی.
(٢٦) نو مونږ قربانګاه د نذرانو سوزولو او پېش کولو دپاره نهٔ ده جوړه کړې، (٢٧) بلکې د دې دپاره مو جوړه کړه چې دا زمونږ
او ستاسو او زمونږ نه پس د نسلونو دپاره یو یادګار وی، چې مونږ بېشکه د مالِک خُدائ د مقدسې خېمې په مخکښې د هغهٔ
عبادت کوُو او هغهٔ ته خپلې نذرانې وسوزوو او قربانی او د سلامتی نذرانې پېش کوُو. نو داسې ستاسو اولاد به دا خبره نهٔ کوی
چې د مالِک خُدائ سره زمونږ هیڅ کار نشته. (٢٨) زمونږ خیال دا وو، کهٔ چرې داسې وشول، نو زمونږ اولاد به وائی چې
ګورئ، زمونږ پلار نیکهٔ هم هغه شان قربانګاه جوړه کړې ده لکه څنګه چې د مالِک خُدائ قربانګاه ده، دا د سوزېدونکو نذرانو
او قربانو دپاره نهٔ ده بلکې دا زمونږ او ستاسو د خلقو دپاره یو یادګار دے. (٢٩) مونږ به هېڅې د مالِک خُدائ خِلاف سرکشی نهٔ
کوُو او نهٔ به د هغهٔ نه اوړو چې د نذرانو د سوزېدو او غلې او د قربانو پېش کولو دپاره یوه قربانګاه جوړه کړُو. کومه قربانګاه
چې د مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک د حضور خېمې په مخکښې ولاړه ده نو صرف هغه به د دې دپاره استعمالولے شی." (٣٠)
فینحاس اِمام او د قوم هغه لس مشران سړی کوم چې د هغهٔ سره وُو، د نمرېرېواتهٔ طرف ته د قبیلو د کورَنو مشران د روبین،
جاد او د منسی نیمې قبیلې د خبرو نه خبر شول، نو هغوئ خوشحاله شول. (٣١) د اِلیعزر اِمام زوئ فینحاس هغوئ ته ووئیل،
"اوس مونږ ته پته ده چې مالِک خُدائ زمونږ مل دے. تاسو د هغهٔ خِلاف سرکشی ونهٔ کړه، نو داسې تاسو بنی اِسرائیل د مالِک
خُدائ د سزا نه بچ کړل." (٣٢) بیا فینحاس او مشران د جِلعاد په مُلک کښې د روبین او جاد د خلقو نه روان شول او واپس په
کنعان کښې د بنی اِسرائیلو خلقو له لاړل او هغوئ یې خبر کړل. (٣٣) بنی اِسرائیل خوشحاله وُو او د خُدائ پاک ثناء صِفت یې
کولو. هغوئ جنګ له د تلو او هغه خبرې پرېښودې چې هغه مُلک به تباه کړُو چرته چې د روبین او جاد خلق اوسېدل. (٣٤) د
روبین او جاد خلقو ووئیل، "دا قربانګاه زمونږ ټولو دپاره یو یادګار دے چې مالِک خُدائ، خُدائ پاک دے." نو هغوئ په دې
باندې "یادګار" نوم کېښودو.

د یشوَع آخری تقریر

٢٣ (١) ډېره موده وروستو مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو له د هغوئ ګېرچاپېره دشمنانو نه امن ورکړو. په هغه وخت کښې
یشوَع ډېر بوډا وو، (٢) نو هغهٔ ټول بنی اِسرائیل، مشران، مالِکان، قاضیان او د خلقو آفسران راوغوښتل او ورته یې ووئیل، "زهٔ
اوس ډېر بوډا شوے یم. (٣) تاسو هغه هر څهٔ لیدلی دی چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د دې ټولو قومونو سره ستاسو
دپاره کړی دی. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو دپاره جنګ کوی. (٤) ما ستاسو قبیلو ته د هغه قومونو مُلک حواله
کړے دے چې خپل میراث یې شی کومو قومونو چې شکست نهٔ دے خوړلے او ورسره د هغه ټولو قومونو چې ما د مخکښې نه
فتح کړی دی، چې هغوئ د نمرخاتهٔ طرف ته د اُردن سیند نه واخله د نمرېرېواتهٔ طرف ته د مدیترانی سمندر پورې دی. (٥)
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به هغه پاتې شوی قومونه ستاسو نه په شا کړی او چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغوئ به
وشړئ. د هغوئ مُلک به ستاسو شی، هم هغه شان لکه څنګه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک وعده کړې ده. (٦) نو پام
کوئ چې هغه هر څهٔ ومنئ او هغه هر څهٔ وکړئ کوم چې د موسیٰ د شریعت په کِتاب کښې لیکلے شوی دی او د هغې نه یو
طرف ته هم مهٔ اوړئ. (٧) نو بیا به تاسو د هغه خلقو سره کار نهٔ لرئ کوم چې ستاسو سره پاتې وی، نهٔ به د هغوئ د معبودانو
نومونه په ژبه راولئ، او نهٔ به دا نومونه د قسم دپاره استعمالوئ، نهٔ به د هغه معبودانو عبادت کوئ او نهٔ به ورته سجده لګوئ.

(٨) د دې په ځائ، د مالِک خُدائ هم هغه شان وفادار اوسئ، لکه څنګه چې تر اوسه پورې وفادار يئ. (٩) چې تاسو مخ په
وړاندې تلئ نو مالِک خُدائ لوئ لوئ او تکړه قومونه شړلی دی او تر اوسه پورې څوک د دې قابل نۀ دی چې ستاسو خِلاف
ودريږی. (١٠) ستاسو هر يو کس زر سړو له منډه ورکولے شی، ځکه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو دپاره جنګ
کوی، هم هغه شان لکه څنګه چې هغۀ وعده کړې ده. (١١) نو بيا کوشش کوئ چې د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک سره مينه
وکړئ. (١٢) کۀ تاسو بېوفا شئ او د هغه قومونو سره اِتحاد وکړئ کوم قومونه چې تر اوسه پورې ستاسو سره پاتې دی او د
هغوئ سره ودونه وکړئ، (١٣) نو تاسو يقين وکړئ چې کله تاسو مخ په وړاندې ځئ نو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به نور
هغه قومونه ونۀ شړی. او هغوئ به ستاسو دپاره د دام يا د کندې په شان خطرناک وی او د کوړې په شان به داسې دردناک وی
لکه چې ستاسو ملا ورباندې ووهلے شی او يا چې ازغی ستاسو سترګې ړندې کړی. او دا به په هغه وخت ختم شی چې ستاسو
يو کس هم په دې ښائسته مُلک کښې پاتې نۀ شی هغه مُلک چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له درکړے دے. (١٤)
اوس زما د مرګ وخت نزدې دے او تاسو هر يو کس د زړۀ د کومې نه خبر يئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک چې هره
يوه وعده کړې ده نو هغه يې پوره کړې ده، داسې يوه وعده هم نشته چې پوره شوې نۀ وی. (١٥) خو لکه څنګه چې هغۀ کومه
وعده کړې ده او هره يوه يې پوره کړې ده، نو داسې کۀ تاسو د هغۀ نافرمانی وکړئ نو خُدائ پاک به هغه افتونه هم راولی. تاسو
به تباه کړی او د هغه ښۀ مُلک نه به مو ورک کړی کوم ښۀ مُلک چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له درکړے وو. (١٦)
کۀ تاسو هغه لوظ مات کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د هغې سر ته رسولو حُکم درکړے دے او تاسو د نورو
معبودانو خِدمت او عبادت وکړئ، نو بيا به هغه په خپله غصه کښې تاسو له سزا درکړی، نو ډېر زر به ستاسو يو کس هم په دې
ښۀ مُلک کښې پاتې نۀ شی چې کوم هغۀ درکړے دے.“

د حضرت يشوَع په شِکم کښې خلقو ته تقرير کول

٢٤ (١) يشوَع په شِکم کښې د بنی اِسرائيلو ټولې قبيلې راغونډې کړې. هغۀ مالِکان، مشران، قاضيان او د بنی اِسرائيلو
آفسران راوغوښتل او هغوئ د خُدائ پاک حضور ته راغلل. (٢) يشوَع خلقو ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ
پاک داسې فرمائی چې، ډېر وخت مخکښې، ستاسو پلار نيکۀ، سره د اِبراهيم او نحور د پلار تارح، د فرات سيند نه اخوا اوسېدل
او هغوئ د نورو معبودانو عبادت کولو. (٣) بيا ما ستاسو پلار نيکۀ اِبراهيم د فرات سيند نه اخوا مُلک نه روان کړو او د کنعان
په ټول مُلک کښې مې وګرځولو. ما هغۀ له ډېر اولاد ورکړو. ما هغۀ له اِسحاق ورکړو، (٤) او اِسحاق له مې يعقوب او عِيسو
ورکړل. ما عِيسو له د ادوم د غرونو مُلک ورکړو چې خپل ميراث يې شی، خو ستاسو پلار نيکۀ يعقوب او د هغۀ بچې لاندې
مِصر ته لاړل. (٥) ما بيا موسیٰ او هارون ولېږل او په مِصر باندې مې لوئ افتونه راوستل او د هغې نه پس ما تاسو راوويستلئ.
(٦) ما ستاسو پلار نيکۀ د مِصر نه راوويستل او مِصريان د جنګی ګاډو او په آسونو سوارو کسانو سره په هغوئ پسې ؤو. خو
کله چې ستاسو پلار نيکۀ بحرِقُلزم ته ورسېدل (٧) نو هغوئ ما ته د مدد دپاره فرياد وکړو او ما د هغوئ او د مِصريانو په مينځ
کښې تيارۀ راوستله. ما مِصريان په سمندر لاهُو کړل او هغوئ مې ورډُوب کړل. تاسو په خپلو سترګو وليدل چې ما په مِصر څۀ
کړی دی. تاسو تر ډېره وخته پورې په هغه بيابان کښې اوسېدئ. (٨) بيا ما تاسو د اموريانو مُلک ته راوستلئ، کوم چې د اُردن
نمرخاتۀ طرف ته اوسېدل. هغوئ ستاسو سره جنګ وکړو، خو ما تاسو له په هغوئ باندې فتح درکړه. تاسو د هغوئ مُلک
قبضه کړو او چې تاسو مخ په وړاندې تلئ نو هغوئ مو تباه کول. (٩) بيا د موآب بادشاه صفور زوئ بلق ستاسو خِلاف جنګ
وکړو. هغۀ د بعور زوئ بلعام راوغوښتو او ورته يې ووئيل چې په تاسو لعنت ووائی. (١٠) خو ما بلعام ته غوږ نۀ نيولو، نو ځکه
هغۀ تاسو له برکت درکړو، او داسې ما تاسو د بلق نه بچ کړئ. (١١) تاسو د اُردن نه پورې وتئ او يريحو ته راغلئ. د يريحو سړو
ستاسو خِلاف جنګ وکړو، هم هغه شان چې څنګه اموريانو، فرزيانو، کنعانيانو، حِتيانو، جرجاسيانو، حِويانو او يبوسيانو کړی
ؤو. خو ما تاسو له په هغه ټولو باندې فتح درکړه. (١٢) چې تاسو مخ په وړاندې تلئ نو ما هغوئ د دې دپاره په وارخطايئ آخته
کړل چې هغه دوه اموری بادشاهان وشړم، دا کار ستاسو د تُورو او ليندو په ذريعه نۀ وو شوے. (١٣) ما تاسو له يو داسې زمکه
درکړه چې تاسو هيڅکله کَرلې نۀ وه او داسې ښارونه مې درکړل چې تاسو جوړ کړی نۀ ؤو. اوس تاسو هلته اوسېږئ او د هغه
باغونو نه انګور خورئ چې تاسو کَرلی نۀ دی او د هغه ونو نه د زيتُونو مېوه خورئ چې تاسو کَرلی نۀ دی.“ (١٤) نو يشوَع

فرمائيل چې، ”د مالِک خُدائ نه ويرېږئ او په اخلاص او ايمانداری سره د هغهٔ خِدمت وکړئ. او د هغه معبودانو نه ځان خلاص
کړئ چې ستاسو پلار نيکهٔ په مسوپيتاميه او مِصر کښې د هغوئ عبادت کولو او صِرف د مالِک خُدائ خِدمت کوئ. (۱۵) کهٔ
ستاسو زړهٔ نهٔ کيږی چې د هغهٔ خِدمت وکړئ، نو نن دا فېصله وکړئ چې د چا خِدمت به کوئ، د هغه معبودانو چې ستاسو
پلار نيکهٔ په مسوپيتاميه کښې د هغوئ عبادت کولو يا د اموريانو د معبودانو، چې د چا په مُلک کښې تاسو اوس اوسېږئ. خو
پاتې شوه زما او زما د خاندان خبره، نو مونږ به د مالِک خُدائ خِدمت کوُو.“ (۱۶) خلقو ورته په جواب کښې ووئيل، ”مونږ به
هيڅکله مالِک خُدائ نهٔ پرېږدو چې د نورو معبودانو عبادت وکړُو. (۱۷) مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک زمونږ پلار نيکهٔ او مونږ
په مِصر کښې د غلامۍ نه راوويستلو او چې هغهٔ کومې معجزې کولې نو هغه مو وليدلې. چې مونږ د هر يو قوم نه هم تېرېدو او
هر ځائ له هم تلو نو هغهٔ مونږ په حِفاظت کښې ساتلو. (۱۸) کله چې مونږ دې مُلک ته مخ په وړاندې تلو، نو مالِک خُدائ هغه
ټول اموريان وشړل کوم چې دلته اوسېدل. نو ځکه مونږ به هم د مالِک خُدائ خِدمت کوُو، هغه زمونږ خُدائ پاک دے.“ (۱۹)
يشوَع خلقو ته وفرمائيل، ”خو کېدے شی چې تاسو د دې قابل نهٔ شئ چې د مالِک خُدائ خِدمت وکړئ. هغه يو مقدس او غيرتی
خُدائ پاک دے او هغه به ستاسو گناهونه نهٔ معاف کوی، (۲۰) او کهٔ تاسو هغه پرېږدئ او د پردو معبودانو خِدمت وکړئ، نو
هغه به ستاسو خِلاف شی او تاسو له به سزا درکړی. هغه به تاسو تباه کړی، اګر چې هغه ستاسو سره مخکښې ښهٔ هم وو.“ (۲۱)
نو خلقو يشوَع ته ووئيل، ”نه، مونږ به د مالِک خُدائ خِدمت کوُو.“ (۲۲) يشوَع هغوئ ته وفرمائيل، ”تاسو په خپله د دې حقيقت
گواهان يئ چې تاسو د مالِک خُدائ خِدمت خوښ کړے دے.“ هغوئ ووئيل، ”آو، مونږ د دې خبرې گواهان يُو.“ (۲۳) نو يشوَع
ورته وفرمائيل، ”تاسو سره چې کوم پردی بُتان دی نو د هغې نه ځان خلاص کړئ، نو داسې به تاسو د مالِک خُدائ د بنی
اِسرائيلو د خُدائ پاک سره وفادار اوسئ.“ (۲۴) بيا خلقو يشوَع ته ووئيل، ”مونږ به د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک خِدمت
کوُو. مونږ به د هغهٔ حُکمونه منو.“ (۲۵) نو په هغه ورځ يشوَع د خلقو سره يو لوظ وکړو او هلته په شِکم کښې هغهٔ ورته قانون او
اصُول وښودل. (۲۶) يشوَع دا حُکمونه د خُدائ پاک د شريعت په کِتاب کښې وليکل. بيا هغهٔ يو لوئ کاڼے واخستلو او د مالِک
خُدائ په مقدس ځائ کښې يې د څېړی د ونې لاندې ودرولو. (۲۷) هغهٔ ټولو خلقو ته وفرمائيل، ”دا کاڼے به زمونږ گواه وی. دې
کاڼی هغه ټولې خبرې اورېدلې دی کومې چې مالِک خُدائ مونږ سره کړې دی. نو دا به ستاسو خِلاف يو گواه وی، چې د خُدائ
پاک خِلاف د سرکشۍ نه مو وساتی.“ (۲۸) بيا يشوَع خلق ولېږل او هغوئ ټول د هغه مُلک خپلې برخې ته راواپس شول.

د حضرت يشوَع او اِلیعزر وفات کېدل

(۲۹) د هغې نه پس، د مالِک خُدائ خِدمتګار د نون زوئ يشوَع د يو سل او لسو کالو په عُمر کښې وفات شو. (۳۰) هغوئ هغه د
اِفرائيم د غرونو په مُلک کښې د تمنتسِره سره په خپله زمکه کښې ښخ کړو چې دا مُلک د جعس غر شمالی طرف ته دے. (۳۱)
ترڅو پورې چې يشوَع ژوندے وو، نو بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ خِدمت کولو او د هغهٔ د مرګ نه پس هغوئ تر هغې پورې هم
دغه شان کول چې هغه مشران ژوندی وُو چې کومو مشرانو په خپله هغه هر څهٔ وليدل چې مالِک خُدائ څهٔ د بنی اِسرائيلو دپاره
کړی وُو. (۳۲) بنی اِسرائيلو چې د مِصر نه د يوسف کوم هډُوکی راوړی وُو نو هغوئ هغه د شِکم په هغه زمکه کښې ښخ کړل
کومه چې يعقوب د شِکم د پلار د همور د زامنو نه د سپينو زرو په سلو سيکو باندې اخستې وه. دا هغه زمکه وه چې د يوسف د
اولاد په ذريعه ميراث شوې وه. (۳۳) د هارون زوئ اِلیعزر مړ شو او په جبعه کښې ښخ شو، دا هغه ښار وو چې د اِفرائيم د
غرونو په مُلک کښې وو او چې د هغهٔ زوئ فينحاس له ورکړے شوے وو.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹